

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Chmelařem ve věci

žalobkyně: **xxx xxx**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem xxx
sídlem xxx

proti
žalovanému: **xxx**, narozený xxx
bytem xxx
sídlem xxx

pro 2 599 286 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 2 599 286 Kč a zákonný úrok z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 2 599 286 Kč od 28. 10. 2022 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 345 447,57 Kč, k rukám xxx, advokáta se sídlem xxx, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou, doručenou soudu dne 3. 2. 2023, se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 2 599 286 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 2 599 286 Kč od 28. 10. 2023 do zaplacení. V žalobě uvedla, že žalobkyně byla dcerou xxx, narozeného xxx, zemřelého dne xxx. xxx pořídil dne xxx závět' a prohlášení o vydědění formou notářského zápisu, značka xxx, ve které vydědil jedinou zákonnou dědičku v první skupině dědiců, svou dceru, žalobkyni, a to z toho důvodu, že: „Dcera mi neposkytovala a neposkytuje potřebnou pomoc v nouzi a trvale o mne neprojevuje opravdový zájem, který by jako potomek projevoval měl. Se svou dcerou se absolutně nestýkám, nemluvil jsem s ní již déle než 15 let, dcera mě nenavštěvuje, nepíše mi, ani žádným způsobem se o mě nezajímá. Naše rodinné vztahy jsou tak zcela a trvale narušeny.“ Zůstavitel dále v citované závěti odkázal veškerý svůj majetek žalovanému xxx. Dědické řízení proběhlo u xxx, soudní komisařky, sp. zn. spisu zdejšího soudu xxx. Žalobkyně je dle ust. § 1643 občanského zákoníku nepominutelnou dědičkou, jakožto dcera zůstavitele. Dle ustanovení § 1650 občanského zákoníku platí, že nepominutelný dědic, vydědění neplatně, má právo na povinný díl; byl-li zkrácen na čisté hodnotě povinného dílu, má právo na jeho doplnění. Zletilému nepominutelnému dědici náleží alespoň tolik, kolik činí čtvrtina jeho zákonného dědického podílu. Žalobkyně namítá, že vydědění nebylo učiněno po právu, když taxativně uvedené důvody vydědění nebyly naplněny. Zůstavitel uvedl dva zákonné důvody pro vydědění, a to, že žalobkyně mu neposkytla potřebnou pomoc v nouzi a o zůstavitele neprojevuje opravdový zájem, jaký by projevovala měla. Podle žalobkyně v obou případech uvedených zůstavitelem tyto neexistovaly ani v době pořízení závěti, ani ke dni úmrtí zůstavitele. Pokud jde o první důvod vydědění, pak ten podle žalobkyně vylučuje již samotná masa zůstavitelova majetku, jehož čistá hodnota v době úmrtí činila 10 397 147 Kč. Samotná hodnota majetku pak podle ní vylučuje materiální nouzi, kterou by mohl kdy zůstavitel trpět. Pokud šlo o zdravotní stav zůstavitele, ze kterého by plynula jakákoliv nouze či nemohoucnost, pak žalobkyně o žádném takovém stavu nevěděla a vědět ani nemohla, a to nejen z důvodu neexistence takové nemohoucnosti. Dle informací žalobkyně, zůstavitel netrpěl žádnou dlouhodobou nemocí před rokem 2014, respektive 2013, ani poté. Pokud jde o druhý důvod vydědění, kdy údajně žalobkyně o zůstavitele neprojevovala opravdový zájem, jaký by projevovala měla, pak je nezbytně nutné vylíčit narušené rodinné vztahy zůstavitele, jeho kriminální minulost a trestné činy páchané vůči žalobkyni a její rodině. Zůstavitel byl obžalovaný a následně pravomocně odsouzený za trestné činy spáchané mimo jiné i vůči žalobkyni, a to trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a) trestního zákona, trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 trestního zákona a trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 2, písm. c) trestního zákona, protože byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu tří let. Odsouzení zůstavitele bylo podle žalobkyně vyústěním jeho agresivní povahy, která se roky projevovala v pravidelném násilnickém chování vůči své manželce (matce žalobkyně), žalobkyni i jejímu zesnulému bratrovi. Zůstavitel soustavně týral svoji manželku a tomuto mnohaletému domácím násilí byla přítomna jako oběť i žalobkyně. Žalobkyně vnímala zůstavitele jako agresora již od samotného dětství, kdy fyzicky a psychicky napadal její matku, kdy ji bezdůvodně tloukl, bil a slovně napadal. V důsledku těchto útoků se matka i pokoušela opakovaně o sebevraždu, jakožto jediné východisko z této pro ni neřešitelné situace. Bezcitnost a zvrácenost zůstavitele lze demonstrovat i na tom, kdy fyzicky napadl a zbil svého syna, který v té době trpěl rozvinutým nádorem na mozku a který několik dnů na to zemřel v důsledku tohoto nádorového onemocnění. To vše udělal zůstavitel jen kvůli ztraceným klíčům, navzdory prosbám syna, ať jej nechá. Tomu všemu musela být žalobkyně přítomna. Zůstavitelovy záchvaty agrese byly časté, kdy kolikrát žalobkyně čekala pod okny domu, když slyšela svého otce, jak doma nadává a je vzteklý. Mnohokrát čekala venku, dokud se otec neuklidní, neboť z něj měla strach, z jeho útoků a výhrůžek zabitím členů rodiny i jí samotné. Vyvrcholením agresivity a útoků zůstavitele byly zmíněné útoky a následné trestní odsouzení. Po tomto incidentu pak otec svoji dceru vyhodil z bytu a zakázal jí vstup k němu do bytu, dokonce

tam musela nechat i své věci, které jí odmítl vydat poté, když vyměnil zámeček u dveří. Poté se žalobkyně odstěhovala ke svému nynějšímu manželovi xxx. Následně po žalobkyni zůstavitel požadoval, aby opustila matku a poslouchala jen jeho. Zůstavitel volal i současnému manželovi žalobkyně, a dokonce i jeho matce a sprostě jim nadával. Stejně tak sdělil otci xxx, když jej nahodile potkal na procházce na Javorníku, jak napadl pana xxx, což byl poškozený v trestní věci. Pan xxx byl rovněž svědkem několika vulgárních telefonátů zůstavitele na pevnou linku k nim domů. Od momentu, kdy byl zůstavitel za své jednání vazebně stíhán, se rozhodl přerušit všechny rodinné vazby, mimo jiné i s dcerou, na tuto zanevřel a vyčítal jí své trestní stíhání, respektive její spravedlivý postoj k celé kauze a ke svojí týrané matce. Jediné, co zůstavitele v životě opravdu zajímalo, byly jeho peníze a jeho majetek. Rodinné vazby a vztahy byly podružné a pro zůstavitele nevýznamné. Od odsouzení zůstavitele probíhala komunikace žalobkyně se zůstavitelem velmi omezeně, a to nejen s ohledem na to, že jí otec vyhodil z bytu již v červnu 1999 a zakázal jí jej v bytě navštěvovat. Pokud došlo ke kontaktu dcery a otce, tak ten lze rozdělit na dvě kategorie, a to: nahodilé setkání na veřejném prostranství a tehdy, když jednostranně žalobkyně kontaktovala otce v rámci důležitých rodinných záležitostí (svatba žalobkyně, úmrtí matky, narození dětí). Tato setkání se prolínala průběžně v posledních 20 letech, nicméně všechna měla totožný průběh. Pokud jde o cílené kontakty ze strany žalobkyně, ta kontaktovala otce s pozváním na její svatbu v roce 2001. Zůstavitel na svatbu nedorazil, ač byl pozván. dále kontaktovala žalobkyně otce s tím, že se jí v roce 2003 narodilo dítě, první vnučka zůstavitele, ani na to zůstavitel nijak nereagoval. Ani o další dítě žalobkyně se zůstavitel nezajímal, naopak se žalobkyně dozvěděla, že zůstavitel vykládal, že nemá vnuka ani vnučku, ačkoliv věděl, že je má, tím podle žalobkyně dával najevo, že pro něj neexistují. Když v roce 2011 zemřela matka žalobkyně, tak žalobkyně telefonicky kontaktovala svého otce. Tento se o to nezajímal, dokonce, když měla dcera podezření, že s matkou není něco v pořádku v jejím bytě, zůstavitel odmítl poskytnout jeho klíče, aby se dcera dostala za matkou do bytu. Ani následně v souvislosti se smrtí jeho manželky neprojevil zůstavitel jakýkoliv náznak komunikace. V rámci následného dědického řízení odmítal zůstavitel vyplatit žalobkyni její dědický podíl a až pod hrozbou exekuce tuto svoji povinnost zůstavitel splnil. Majetek byl středobodem zůstavitelova života. Po tom, co musel zůstavitel vyplatit žalobkyni její zákonný podíl, prohlásil, že nechá dceru vydědit, aby již nic nedostala. Žalobkyně má vědomost o tom, že původně sepsal závěť a listinu o vydědění již dne 17. 1. 2013, kdy odkázal veškerý majetek paní xxx a žalovanému odkázal částku 200 000 Kč. Po těchto negativních zkušenostech s kontaktem zůstavitele žalobkyně přestala, a to i s ohledem na to, že jej stejně cca jedenkrát až dvakrát ročně nahodile potkávala. Bohužel vždy při těchto kontaktech jí začal její otec slovně napadat, urážet a sprostě nadávat. Pokud jde o zůstavitelovu snahu žalobkyni nějak kontaktovat, toto se nikdy nestalo a veškerá komunikace zůstavitele a žalobkyně se redukovala na sprosté útoky ze strany zůstavitele. Pokud pak jde o onemocnění otce před jeho smrtí, žalobkyně o ničem nevěděla, tento jí nikdy nekontaktoval s žádostí o pomoc. Až po jeho smrti se dozvěděla, že byl otec krátce nemocný a následně zemřel. Žalobkyně má za to, že vyvrátila smyšlené důvody uvedené v listině o vydědění porízené zůstavitelem a má nárok na její podíl, který činí alespoň 1/4 zákonného dědického podílu. Žalobkyně by jako jediná v první třídě dědiců získala celé dědictví v hodnotě 10 397 147 Kč. A ideální část jedné čtvrtiny pak činí 2 599 286 Kč.

2. Žalovaný v podání ze dne 30. 5. 2023 sdělil, že žalobu považuje za nedůvodnou a v ní uplatněný nárok neuznává ani z části. Žalovaný je přesvědčen, že k platnosti vydědění zákonného dědice postačí při uvedení obou zákonných důvodů, když je splněn i toliko jeden z nich. Pokud se jedná o první ze zákonných důvodů, které zůstavitel ve svém prohlášení o vydědění uvedl, tedy, že mu žalobkyně neposkytla a neposkytuje potřebnou pomoc v nouzi, hodlal žalovaný v řízení prokázat, že tomu nebylo tak, jak žalobkyně uvádí, a že naopak zůstavitel se ocitl ve stavu nouze v tom smyslu, že pro zdravotní či jiné obtíže nastalé v důsledku nemoci, psychického stavu (po úmrtí

velmi blízké osoby, na kterou byl zůstavitel citově vázán), příp. svého věku, potřeboval pomoc, neboť si nebyl sto si sám bez cizí pomoci obstarat své základní životní potřeby vlastními silami. Žalovaný je přitom v souvislosti s uvedeným konstatováním přesvědčen, že pokud žalobkyně tvrdí, že nevěděla, že je zůstavitel v takovéto nouzi a potřebuje pomoc, přestože po celou dobu bydlela v jeho poměrně blízké vzdálenosti, bylo tomu tak pouze z toho důvodu, že se o zůstavitele nezajímala. Nepochybně přitom byla objektivně schopna svému otci adekvátní pomoc poskytnout, zejména svou osobní péčí a fyzickou i psychickou pomocí a podporou. Zůstavitel zemřel ve svých 78 letech ve stavu, který dále popsal, přičemž jeho zdravotní potíže se nedatovaly toliko do krátké doby před smrtí, jak, z důvodu naprostého nezájmu o zůstavitele v době jeho života, tvrdí žalobkyně. Pokud jde o zdravotní stav zůstavitele, musela žalobkyně velmi dobře vědět, že její otec byl mnoho let invalidní důchodce. Pracoval jako horník na Dolu Staříč a ve svých 38 letech byl při důlním neštěstí zavalen, kdy utrpěl těžký úraz páteře. Následky tohoto úrazu si bohužel nesl zůstavitel až do konce svého života. Dále měl sarkoidózu plic a trpěl dušností. Dlouhou dobu trpěl onemocněním šlach předloktí a rukou, kdy byl nucen díky nerozevření prstů rukou a velkým bolestem podrobit se operačnímu zákroku v nemocnici v Hranicích n/M. Dále byl těžce nemocen se srdcem, které mu pracovalo na méně než 30 % a proto se musel neprodleně podrobit dalšímu operačnímu zákroku v nemocnici v Třinci Podlesí, kde mu implantovali kardiostimulátor. Mnoho let taky navštěvoval ordinaci revmatologie v Novém Jičíně, kdy trpěl velkými bolestmi kloubů a kostí. Dále prodělal operaci šedého zákalu obou očí v Ostravě. Další z jeho vážných zdravotních neduhů byl vysoký tlak, s nímž se dlouhodobě léčil. V poslední době jeho života mu byla zjištěna další závažná, bohužel fatální, nemoc, a to leukemie krve, kdy mu byl diagnostikován tzv. mnohočetný myelom. Není tudíž v žádném případě pravdivé tvrzení žalobkyně, že před rokem 2014 a i poté netrpěl zůstavitel žádnou dlouhodobou nemocí. Je naprosto zřejmé, že pokud žalobkyně o všech zůstavitelových vážných či méně závažnějších onemocněních nevěděla, bylo tomu právě proto, že se o něj více jak 24 let žádným způsobem nezajímala. Nicméně to, že zůstavitel utrpěl vážný úraz páteře při důlním neštěstí ve svých 38 letech žalobkyně vědět s určitostí musela již jen proto, že dlouhou dobu s tímto těžkým úrazem strávil v nemocnici a následně se stal invalidním důchodcem. V roce 2011 si zůstavitel našel přítelkyni xxx, se kterou žil až do její smrti. Po několika letech od jejich seznámení onemocněla paní xxx vážnou nevléčitelnou nemocí (Parkinsonovou chorobou a demencí) a zůstavitel se o ni vzorně staral do poslední chvíle jejího života. Vozil ji k lékaři, podával ji předepsané léky, vařil, uklízel, pral, po zhoršení jejího zdravotního stavu ji koupal, krmil, vodil na toaletu a v tu dobu již potřebovala 24hodinovou péči. To trvalo více jak pět let. Žalovaný a jeho manželka k zůstaviteli chodili často pomáhat, protože mu čím dál více ubývalo sil. Manželka žalovaného jim oběma vařila teplé jídlo a oba mu pomáhali s péčí o jeho přítelkyni. Zůstavitel vozil svou přítelkyni k lékaři a když se necítil být schopný řídit, tak je vozil k lékaři žalovaný. V této souvislosti zmínil, že nikdy v jejich vztahu nepozoroval, že by se zůstavitel choval jako násilník, nebezpečný agresor či pachatel trestné činnosti. Nakonec se stav paní xxx na konci února 2019 natolik zhoršil, kdy zůstavitel už péči o svou přítelkyni nezvládal a žalovaný s manželkou mu s ní nemohli pomáhat celodenně, jelikož jsou oba zaměstnání, takže ji společně umístili do LDN při nemocnici ve Vsetíně, kde xxx zemřela. Po úmrtí jeho přítelkyně se k již výše uvedeným chorobám zůstavitele přidaly i výrazné psychické problémy, když její smrt velmi těžce nesl. V tuto dobu se žalovaný s manželkou o zůstavitele starali výlučně, žalobkyně jej ani je nikdy nekontaktovala a o jeho zdravotní stav či s tím související problémy se nezajímala. Podle žalovaného lze konstatovat, že zůstavitele vozili na veškeré vyjmenované operační zákroky a na následné kontroly, jakož i na další potřebná lékařská vyšetření. Jelikož zůstavitel se velmi těžce pohyboval, jezdil za něj žalovaný platit veškeré složenky na poštu, vyřizovali s ním veškeré potřebné dokumenty a další důležité záležitosti. S ohledem na jeho těžký zdravotní stav mu s manželkou pomáhali s různými pracemi jak v bytě, tak na chatě, včetně pořizování veškerých nákupů. Veškeré pomocné práce pro zůstavitele dělali z toho důvodu, že on sám toho nebyl fyzický schopný, jelikož

trpěl bolestmi zad, kloubů a kostí. Po smrti přítelkyně se zůstavitelův zdravotní stav začal postupně rapidně zhoršovat. Než došlo k jeho hospitalizaci, tak několik týdnů byl žalovaný stále s ním na chatě, kde se o něj staral, vyjma doby, kdy byl v zaměstnání. Podle toho, jak se momentálně zdravotně cítil, tak žalovaný u něho na chatě i přespával, aby byl poblíž, když cokoliv potřeboval. Manželka žalovaného mu každý den vařila teplé jídlo. Za situace, kdy zůstavitel již odmítal jíst a pít, mu zavolali záchrannou lékařskou službu, která jej odvezla na vyšetření do nemocnice, kde bylo kromě již existujících problémů zjištěno, že má nemocné plíce, následně další vyšetření odhalilo vážné onemocnění ledvin a na závěr všech vyšetření se prokázalo, že tato onemocnění jsou důsledkem daleko závažnější choroby, která u něj byla odhalena, a to mnohočetný myelom. Následně zůstavitel na toto onemocnění umřel. Žalovaný tvrdil, že po dobu posledních více než deseti let svého života, kdy byl se zůstavitelem ve velmi blízkém kontaktu tak, jak shora popsal, se o něj a o jeho zdravotní stav žalobkyně nikdy nezajímala. Uvedl, že zůstavitel několikrát jemu, jeho manželce i jiným osobám sděloval, že psychicky velmi trpí tím, že se o něj jeho dcera nezajímá a nijak mu nepomáhá. Měl zájem se s žalobkyní sblížit, zejména ve stavu, kdy se již cítil na pokraji svých sil a věřil, že si tato najde k němu cestu, zvláště, když předpokládal, že o jeho zdravotních problémech ví od společných známých. Nestalo se však tak a žalovaný má za to, že první zákonný důvod uvedený v listině o vydědění je dán a prokázán.

3. Po provedeném dokazování zjistil soud z jednotlivých důkazů následující skutečnosti:
4. Z notářského zápisu sepsaného dne 17. 1. 2013 notářem xxx vyplývá, že xxx narozen xxx (dále také jako „zůstavitel“) pořídil závět' a listinu o vydědění, když dědicem veškeré svého majetku, který bude ke dni jeho smrti kdekoliv shledán ustanovuje svou neteř paní xxx s tím, že je povinna vyplatit jeho synovci xxx (žalovanému) částku 200 000 Kč. Touto listinou zároveň vydědil svou dceru xxx, rozenou xxx (žalobkyni), když jako důvod bylo uvedeno, že dcera mu v rozporu s dobrými mravy neposkytuje potřebnou pomoc v nemoci, ve stáří nebo v jiných závažných případech a trvale o něj neprojevuje opravdový zájem, který by jako potomek projevovat měla. Se svou dcerou se absolutně nestýká nemluvil s ní již déle než 15 let, dcera jej nenavštěvuje nepíše mu ani žádným jiným způsobem se o něj nezajímá, jejich rodinné vztahy jsou tak zcela a trvale narušeny.
5. Z notářského zápisu sepsaného notářem xxx dne 27. 3. 2014, zn. xxx vyplývá, že zůstavitel xxx pořídil závět' a prohlášení o vydědění pro případ své smrti. Povolal za dědice svého veškerého majetku svého synovce xxx. Dále touto listinou zároveň vydědil svou dceru xxx, rozenou xxx, a když jako důvody uvedl následující: „Dcera mi neposkytla a neposkytuje potřebnou pomoc v nouzi a trvale o mne neprojevuje opravdový zájem, který by jako potomek projevovat měla. Se svou dcerou se absolutně nestýkám, nemluvil jsem, s níž déle než 15 let. Dcera mne nenavštěvuje, nepíše mi, ani žádným způsobem se o mne nezajímá. Naše rodinné vztahy jsou tak zcela a trvale narušeny.“
6. Z rozsudku zdejšího soudu č. j. xxx, ze dne 21. 6. 2022, který nabyl právní moci dne 14. 10. 2022 vyplývá, že zůstavitel xxx byl uznán vinným, že v přesně nezjištěné době na jaře roku 1999, ve xxx, na ulici xxx, ve společném bytě vyhrožoval zabitím své manželce xxx, dceři xxx a jejímu druhovi xxx, když je ohrožoval sekerou a pistolí, přičemž jmenovaní měli obavu z uskutečnění jeho výhrůžek, čímž spáchal trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a) trestního zákona.
7. Z usnesení zdejšího soudu č.j. xxx, ze dne 22. 8. 2022 vyplývá, že ve věci pozůstalosti zůstavitele xxx, narozeného xxx, zemřelého dne xxx, byla obvyklá cena aktiv pozůstalosti určena částkou 10 397 283 Kč a výše pasiv částkou 136 Kč. Čistá hodnota pozůstalosti pak byla určena částkou 10 397 147 Kč. Výrokem II. tohoto usnesení bylo potvrzeno nabytí dědictví jedinému dědici xxx který dědí podle závěti bez výhrady soupisu.

8. Ze zprávy MUDr. xxx ze dne 27.7.2023 vyplývá, že zůstavitel měl tyto nemoci: uhlokopská pneumokoniosa, chronická bronchitida, hyperlipidemie, vysoký tlak, ischemická nemoc srdce s poruchou srdečního rytmu, pro kterou byl implantován kardiostimulátor v roce 2017. Dále chronické bolesti celé páteře, depresivní syndrom, nespavosti, šedý zákal obou očí, poruchu glukozové tolerance.
9. Z dopisů ze dne 28. 11. 2022, 14. 11. 2022 a 17. 10. 2022, včetně dodejek vyplývá, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení částky ve výši 2 599 286 Kč rovnající se hodnotě jejího povinného podílu, avšak žalovaný tuto částku zaplatit odmítl.
10. Žalobkyně při své účastnické výpovědi uvedla, že její otec byl despota. Veškerá nálada, atmosféra u nich doma se odvíjela od toho, s jakou náladou přišel domů, jak položil doma klíče a co byla jeho první věta. Uvedla, že domov pro ni nebylo místo, kde se cítila v bezpečí. Byla tam agrese z otcovy strany, který bil její matku, bil jejího bratra a bil i ji, avšak ona dostávala nejmíň, protože bratr se dobře neučil a jí škola šla. Navíc bratr vždycky bránil matku. Měli doma nastavená pravidla tak, že kdykoliv otec přišel domů, musel mít nachystanou večeři, i když přišel ve tři ráno nebo v osm večer, když nebyla večeře na stole, tak maminku vzbudil a zbil jí. Popsala situaci, kdy její matka byla hospitalizovaná v Opavě v psychiatrické léčebně a její bratr za ní chtěl jet a v té době už mu nebylo dobře. Vypadalo to, že má nedoléčenou chřipku, ale přecházel ji. Otec odmítl za matkou na návštěvu do Opavy jet, ale bratr tam jet chtěl, takže odjel, i když mu dobře nebylo a když se posléze vrátil, zjistil, že ztratil klíče, řekl to otcovi a ten jej neskutečně zbil, i když bratr i žalobkyně jej prosili, aby toho nechal. Asi za týden nebo 10 dnů na to byl bratr v bezvědomí odvezen do nemocnice a z té nemocnice už se nikdy nevrátil, protože mu zjistili nádor. Žalobkyně se domnívala, že smrt bratra rodiče stmelí, ale nespravilo se to. Otec měl naopak takové stavy, že jim začal vyhrožovat nožem a vygradovalo to posléze, když žalobkyně již měla přítele a tehdy podali na otce trestní oznámení. Potom byl otec žalobkyně odsouzen. Od té doby se nenavštěvovali. Když se potkali, tak otec žalobkyni vulgárně nadával do „kurev a do hajzlů“, že jej nechala zavřít. Žalobkyně si dále vzpomněla, že ještě v době, než byl její otec odsouzen, tak ji navštívil v práci zavolal si jí a řekl jí, ať si klekne a odprosí ho za to co řekla. Ať to odvolá a řekne, že to byla lež, ať se postaví proti své matce a slíbil, že bude mít jednou všechno. Žalobkyně to ale odmítla udělat. Dále uvedla, že jejich vztahy byly takové, že ji nikdy neoslovil jménem, když ji potkal, ona ho pozdravila, ale on to vždy komentoval vulgarismy typu: „Ty kurvo, ty jsi mě nechala zavřít, zdechni“. V té době jej žalobkyně ještě kontaktovala, když se vdávala, ale to otce nezajímalo. Pak ho kontaktovala, když se narodila dcera a na to ji otec měl říct, že nemá dceru, a když nemá dceru nemá ani vnučku. Z doslechu žalobkyně ví, že její otec se vyjadřoval tak, že žádné vnuky nemá. Podle ní ani nevěděl, jak se její děti jmenovaly. Od doby, kdy byl otec odsouzen se náhodně potkávali asi 4× nebo 5× za rok, což zpravidla probíhalo tak, že někde na ulici po ní řval, že se jí to vymstí a že si zaslouží umřít. Podle žalobkyně její otec působil jako úplně čilý vitální pán, naposledy před jeho smrtí v roce 2022 ho viděla někdy v prosinci 2021, kdy jej potkali na náměstí a žalobkyně popsala, že její otec normálně chodil a působil zdatným dojmem. Nepůsobil nijak nemocně. Dále doplnila, že kolem roku 2018 šla po ulici a u chodníku zastavila motorka myslela si, že se motorkář chce zeptat na cestu, ale jak sundal helmu zjistila, že to je její otec, který hned spustil, že ho nechala zavřít a opět ji vulgárně nadával. K tomu připojil, že ho okradla, ať mu to vrátí, tím měl na mysli dědictví po její matce. Dále uvedla, že potkala tetu xxx, se kterou se o otcovi bavila, a ta potvrdila, že její manžel, tedy manžel xxx říkal otcovi žalobkyně, jaké to je mít vnuky a on na to měl odpovědět opět, že žádné vnuky nemá. Když mu měla být ukazována fotka vnuka ve zpravodaji s tím, že to je jeho vnuk, tak řekl, že ho to nezajímá. Takhle událost mohla být tak kolem roku 2018. Dále žalobkyně uvedla, že ani nevěděla o tom, že v blízkosti otce se pohybuje žalovaný. Dozvěděla se o tom v podstatě asi na pohřbu. Věděla o tom, že se o něj starala a navštěvovala jej její sestřenice, a to je ta, která měla být první dědičkou, xxx. S tou a s její rodinou měl její otec bližší vztah než s žalovaným. Dále uvedla, že

neslyšela, že by její otec potřeboval někdy nějakou pomoc a že se o něj někdo stará pomalu 24 hodin denně a rozhodně tak ani nepůsobil dojmem, že by takovou pomoc potřeboval. Zdůraznila, že samozřejmě věděla, že byl invalidní důchodce, že měl úraz, ale nikdy ho neviděla v nějakém omezení. Pamatuje si, že natíral střechy sousedům. To ale bylo v době, když jí bylo zhruba 17 - 18 let, ale ví o tom, že se vykládalo, že chodí sousedům sekát trávu, že se zajímal o dění kolem a pomáhal. Potvrdila, že uměl udělat spoustu věcí, byl manuálně zručný. Poté doplnila, že otec jí vyhodil z bytu v roce 1999, což bylo v době, kdy její matka byla v psychiatrické léčebně, tehdy žalobkyni řekl, že nepřekročí práh jeho bytu, protože se nechová, tak jak on by chtěl, a pak se prostě jednoho dne nedostala domů, protože vyměnil zámeček. Poté se s ním dohodla a nějaké věci si mohla z bytu odnést. Dále popsala, že když bydlela u přítele, současného manžela, tak jí otec volával do zaměstnání. Dělal na recepci měla noční služby, a tak jí zavolal třeba ve 2 ráno, že jí kope hrob. Volal také do xxx k manželovi, kde to většinou vzal jeho otec a tomu nadával. Dále doplnila, že její matka se v Opavě léčila z toho důvodu, že mnoho let žila v rodině, kde bylo domácí násilí, a prostě tu situaci neunesla. Dokonce se pokusila o několik sebevražd. Žalobkyně uvedla, že její matka neviděla jiné východisko, protože otec se nechtěl rozvést, protože by se měl dělit o majetek. Také uvedla, že její otec měl vždy milenky, netajil se tím a se svou poslední přítelkyní byl určitě minimálně dva roky předtím, než zemřela její matka. Pak popsala situaci, kdy její matka zemřela, kdy se delší dobu neozývala a ona o ní měla strach, ale její otec, když mu volala, jí odmítl dát klíče od bytu, aby se k ní mohla dostat. Musela tedy volat hasiče, ti byt otvírali a našli její matku mrtvou. Pokud se pak týká dědictví po matce, tak na základě rozhodnutí notářky jí měl otec vyplatit 400 000 Kč, ale nezaplatil, až mu šla výzva, tak teprve potom zaplatil, a to 30. ledna jí peníze vložil na účet a ve stejném měsíci jí také vydědil. Jednalo se o rok 2013. Dále popsala, že se svého otce bála celý život a bylo jedno, jestli jí bylo 10 let nebo 30 let, bála se ho tak, že si vůbec nedovede představit, že by jí někdo s ním zavřel do jedné místnosti a ona tam s ním měla zůstat. Také ale doplnila, že kdyby věděla, že jí otec potřebuje pomoc a že lituje toho co udělal, tak by nikdy neřekla, že za ním nepůjde nebo že mu nepomůže. Podle ní jí její otec nenáviděl a je přesvědčena, že to bylo proto, že se postavila na stranu matky. Byla totiž jediný člověk z rodiny, který se mu postavil a řekl nahlas, co se u nich děje. Také popsala, že jí otec odmalička vštěpoval, že když ho bude poslouchat, tak se bude mít dobře, že její matka nemá nic, zůstanou po ní jenom smradlavé věci, ale když se bude chovat tak, jak chce otec, bude se mít jednou dobře. Ke své současné rodině uvedla, že je vdaná od roku 2003, za manžela má toho přítele, se kterým si celou tou situací prošla. Má děti, za které by položila život. Dále uvedla, že neví o žádných signálech, které měl její otec vysílat přes nějaké společné známé. Znovu zdůraznila, že k ní nikdy nedošlo, co ho znala, že by měl nějakou vážnou nemoc. Ví o tom, že měl úraz věděla, že měl kardiostimulátor, který má i její šéf v práci od 35-ti a jezdí na kole a dělá všechno.

11. Žalovaný vypověděl, že byl synovcem zůstavitele a k žalobkyni je její bratranec. Intenzivněji se se zůstavitelem začali stýkat zhruba od roku 2011, kdy jej zůstavitel požádal o některé práce, které prostě nezvládal, kterým nerozuměl, ale rozuměl jim žalovaný. Je elektrikář, takže se to týkalo elektrikářských a zednických prací. Víceméně v roce 2011 byl jeho zdravotní stav takový, že už mu nedovoloval, aby některé tyto práce vykonával. Jednalo se především o postižení kloubů, které je dědičné, kdy u zůstavitele se projevovalo na rukou a předloktí a omezovalo ho v pohybu. Nebyl třeba schopen si otevřít PET láhev. V roce 2011 už měl bolesti, ruce se mu stahovaly a omezovalo ho to. Stav, kdy si nebyl schopen otevřít PET láhev, k tomu mohlo dojít zhruba v roce 2015. Používal proto k tomu kleště. Také chodil od jisté doby velmi špatně, podle žalovaného bylo zjevné, že má obtíže s chůzí od roku 2016. Víceméně se udržoval v kondici, ale volil například jednu cestu autobusem nebo autem. Jeho zdravotní stav i chůze tomu odpovídající byly kolísavé, někdy to bylo lepší někdy to bylo horší. Jeho zdravotní stav se postupně zhoršoval a pomoc potřeboval čím dál tím více. Žalovaný jej proto vozil na různá vyšetření, případně operace, například, když mu

implantovali ten kardiostimulátor. Vozil ho i na operace rukou, což bylo někdy okolo roku 2018. Nevozil jej vždy, odvíjelo se to od jeho zdravotního stavu, kdy mu zůstavitel řekl, že se necítí, tak s ním žalovaný jel. Také zdůraznil, že zůstavitele bral posléze jako svého otce, když jeho otec umřel velmi brzo a chyběl mu. Dále uvedl, že za celé to období od roku 2011 do smrti zůstavitele nezaznamenal, že by se choval jako násilník nebo nějaký agresor nebo pachatel trestné činnosti, ba naopak poté, co si našel paní xxx, se kterou žil, což podle něj nebylo 2 roky před smrtí paní xxx, tak se o tuto staral. Když paní xxx onemocněla Parkinsonovou chorobou a demencí, staral se o ní naprosto vzorně. Ani v jejich vztahu nikdy nezaznamenal, že by byl nějaký násilník. Vždy byl vstřícný a úslužný. Pokud se týká toho, odkdy zůstavitel opravdu potřeboval pomoc, kdy se bez ní neobešel, to bylo v roce 2018 po operaci rukou, přičemž tento stav po operaci trval několik měsíců. Kromě tohoto pooperačního stavu došlo k tomu, kdy zůstavitel vážně onemocněl v roce 2021 a byl jenom na lůžku, a to jej žalovaný s manželkou obstarávali naprosto komplet. Vodili ho na záchod, umývali, a poté byl hospitalizovaný. Žalovaný k dotazu, zda za této situace oslovil zůstavitel nebo žalovaný žalobkyni s žádostí o pomoc, uvedl, že pro to neviděl důvod. Jednak zasahování do rodinných vztahů považoval za neetické, nemorální a pokud tady byla situace, kterou popsala žalobkyně, tak o ní nevěděl. Věděl pouze o tom, že zůstavitel čekal, že se ozve paní žalobkyně, protože mu chyběla, on se s ní chtěl smířit, ale nebyl schopný nebo připravený udělat ten první krok za účelem smíření, sblížení se s dcerou. On to totiž vnímal tak, že byl odsouzen neprávem a neviděl důvod, že by on měl být tím iniciátorem toho, aby mezi žalobkyní a ním došlo ke smíření. Je ale pravdou, že vždycky při tom tématu bylo vidět, že s ním cloumají emoce, a že by stál o to, aby dcera přišla, aby se mu ozvala, aby fungovali zase jako rodina. Následně připustil, že zůstavitel nehovořil konkrétně o žalované, ale o tom, že mu ta rodina chybí, cítil, že rodině neublížil, a obával se, že kdyby oslovil žalobkyni, že by mohlo dojít k něčemu podobnému jako v roce 2000 a že by byl možná stíhaný (obžalovaný), protože nevěděl reakci své dcery. Žalovaný uvedl, že on mu k tomu řekl, že se nemá čeho obávat, ať to zkusí, ale k tomu zůstavitel řekl, že ona je tam dcera, on jí dal život, on jí dal vzdělání on jí přivedl do toho běžného života, a i žalovaný se domnívá, že by to měl být spíš potomek, který má hledat cestu ke svému rodiči. Žalovaný je přesvědčen, že zůstavitel věděl i o svých vnoučatech, sám to říkal, na druhou stranu říkal, že neví, jestli je vůbec má, protože dcera mu je zatím nedokázala představit, nepřivedla mu je a žalovaný měl i pocit, že zůstavitel mu trochu záviděl, že má 2 děti, se kterými dobře vychází. Dále uvedl, že v žádném případě za těch 11 let nezaznamenal, že by zůstavitel o své dceři nadával nebo o ní řekl něco ošklivého, podle něj ani vydědění nebylo nějaká pomsta. Vždycky říkal, že by vlastně rád svoji dceru s dětma viděl, že by rád tvořil zase rodinu, ale že prostě čekal na ten první krok žalobkyně, ke kterému bohužel nikdy nedošlo. Dále doplnil, že pravidelně nebo hodně často navštěvoval zůstavitele na chatě, posléze pak jeho přítelkyně chtěla jeho strýce poznat, což bylo v roce 2016 a následně se s ním začala také stýkat a pomáhali mu společně, podle toho, co potřeboval. Dále uvedl, že pokud se týká vožení jídla a pomoci, tak to má dvě roviny. Dobu, kdy ještě žila paní xxx, kdy opravdu s přibývajícím věkem a s neuhý zůstavitele postupně přestával zvládat vlastní péči o ni, takže již v té době vlastně mu i jim pomáhali jak s vařením, tak chodili pomáhat i obstarat paní xxx. No a poté, do konce roku 2021, než byl hospitalizovaný zůstavitel, tak mu dováželi každý den čerstvé jídlo, obstarávali mu léky nákup, co si přál s tím, že podle toho, jak se zrovna cítil, tak žalovaný na chatě přespával s ním, aby mu byl nablízku. Když tam zůstával, pomáhal mu umýt se, odvedl ho na toaletu. Zůstavitel totiž trpěl neskutečnými bolestmi kostí a kloubů. Znovu zdůraznil, že za celou dobu, co s ním byl v užším kontaktu, tak nikdy nezaznamenal, že by na něj nebo na někoho jiného byl agresivní. Ke své družce, když ještě žila, se choval zdvořile. Byl k ní laskavý, i když se její zdravotní stav rapidně zhoršoval. Bylo vidět, že ji má rád a že mu na ní záleží. Také uvedl, že o vydědění dcery zůstavitelem se dozvěděl až v den, kdy přišel k notáři, když on byl ten, kdo zařizoval pohřeb, a až u notáře se dozvěděl, že je zákonný dědic. Potvrdil, že se posléze dozvěděl od své matky, že byla i nějaká první závět' s paní xxx, přičemž u matky paní xxx měl

zůstavitel schované nějaké peníze. Jednoho dne tam přišel a část peněz tam nebyla. Posléze se tam ty peníze ale objevily. Tuto informaci dostal žalovaný od své matky. Dále uvedl, že od matky žalobkyně ví, že chtěla ze zůstavitele buď odsouzením nebo zbavením se svéprávnosti udělat nějakého blázna, což mu měla sdělit osobně. To bylo v době kolem té události, kdy jí potkal ve městě a ona žalovanému říkala, že je ten nejhodnější človíček z rodiny a že chtějí zůstavitele o tady toto připravit. Žalovaný uvedl, že to nebral nějak vážně, protože věděl, že matka žalobkyně se léčí. Mnohdy ji potkával ve městě neupravenou a „pod práškama“. Také uvedl, že v té rodině vždycky hrály roli peníze, že pokud uváděla žalobkyně, že zůstavitel měl rád peníze a majetek, tak naprosto stejná byla i její matka. Uvedené informace věděl žalovaný od svojí rodiny. K dotazu, proč nesdělil žalobkyni, že zůstavitel trpí tím, že se o něj dcera nezajímá, uvedl, že kdyby o to byl požádán, tak by žalobkyni kontaktoval a sdělil by jí to, ale on se nechtěl míchat v žádném případě do situace mezi žalobkyní a zůstavitelem, přičemž jeho vztah se zůstavitelem byl jako otce se synem a on s jeho manželkou mu poskytl vše, co bylo potřeba. Poté znovu uvedl, že kdyby byl požádán, tak zůstaviteli vyhoví, ale za prvé zůstavitel měl komfort od nich a za druhé zůstavitel očekával, že to bude žalobkyně, kdo přijde za zůstavitelem a že bude chtít napravit rodinný vztah, že ona bude ten iniciátor. Pokud se týká signálu, které měl zůstavitel vysílat vůči dceři, tak tím bylo podle žalovaného míněno, že zůstavitel měl chlubitvou povahu a pohyboval se po městě, kde svým kamarádům a lidem, se kterými se potkával, řekl naprosto všechno a žalovaný je tedy přesvědčen, že informace, jak o jeho zdravotním stavu, tak i o dalších věcech, které se kolem zůstavitele děly, se dřív nebo později musela žalobkyně dozvědět. Dále uvedl, že když zůstavitel zemřel, tuto skutečnost žalobkyni neoznamoval. Také popsal, že od zůstavitele věděl, že měl pórakový stav páteře, kdy jej ten úraz poznamenal do konce jeho života, to ale neznamená, že když chodil po městě, že neměl žádné bolesti. Věděl, že si léčí i tlak, věděl, že má problémy s rukama, tak jak je popsal, přičemž tyto choroby měl určitě už před rokem 2013. Zůstavitel žalovanému za péči ničeho neplatil. Žalovaný věděl o tom, že zůstavitel si pořídil motorku, a to zhruba v roce 2016 s tím, že jí v roce 2018 nebo 2019 prodal. Měl ji krátce, protože zdravotní stav mu to nedovoloval, neboť opravdu špatně chodil. Když si ji pořídil, tak měl žalovanému říct, že je sice blázen, ale že si chtěl alespoň na chvíli splnit takový svůj dětský sen, a proto si ji pořídil.

12. Svědek xxx vypověděl, že je manželem žalobkyně, zná ji již 29 let, z toho 22 let jsou v manželství. Žalovaného vůbec nezná. Uvedl, že spolu s manželkou začali chodit v roce 1994. Dále uvedl, že byl účastníkem toho nepřijemného konfliktu, tedy toho hlavního, který byl se sekerou a s pistolí. Dále uvedl, že byl přítomen i dalšímu konfliktu, kdy zůstavitel žalobkyni napadal, a to tak, že jí nadával velmi vulgárně, vyhodil ji z bytu, a proto ji svědek odstěhoval k nim domů. Zůstavitel k nim telefonicky volal, chtěl s ní mluvit a jeho rodiče mu ji nechtěli dát k telefonu. Volal jí i do práce, když dělala na recepci. Volal jí, že jí kope hrob a podobné věci, o čemž mu řekla žalobkyně. Osobně byl přítomen konfliktům mezi zůstavitelem a žalobkyní, a to na náměstí a před drogerií, když šli a při setkání jí zůstavitel opět sprostě nadával. K těmto incidentům došlo po narození jejich dětí. Dále uvedl, že žalobkyně o svém otci příliš nemluvila, protože se ho strašně bála. Mluvila o něm pouze v tom duchu, že to byl člověk, který jí v životě nejvíc ublížil. Pro ni to byl člověk, který ublížil jí a její matce a také zbil bratra žalobkyně. Dále uvedl, že když došlo ke shora popsaným incidentům, k jednomu na náměstí a k druhému před drogerií, tak zůstavitel na něj působil jako zdravý člověk. Svědek nevěděl o tom, že by něčím trpěl, věděl od manželky pouze to, že měl úraz na šachtě. Uvedl, že se zůstavitelem jinak nestýkal, vztahy mezi ním a žalobkyní označil za absolutně přerušené, a podle něj zůstavitel neměl žádnou vůli, žádný zájem se s dcerou potkat. Pokud ji kontaktoval, tak jen těmi vulgárními telefonáty. Uvedl, že byl i přítomen takovýmto telefonátům. Dále svědek popsal, že zůstavitelův vztah ke své manželce, to znamená k matce žalobkyně, byl takový, že jí celý život týral byl sprostý a podle svědka tam proběhlo i fyzické násilí. Podle svědka měl zůstavitel milenky, které si vodil na chatu. Uvedl, že když náhodou se synem potkal zůstavitele ve Frenštátě,

tak se mu raději vyhnuli. Sám se ale svého tchána nebál, protože si myslí, že by se mu fyzicky nepostavil. Naposledy svého tchána viděl v zimě roku 2021, bylo to na náměstí, když šli s manželkou podlouhým a on šel středem náměstí. Šel sám, pohyboval se pěšky. Svědek také slyšel o tom, že zůstavitel si pořídil motorku. Svědek se důrazně vymezil proti tomu, že by se zůstavitelem měli nějaké společné známé. Pokud se týkalo incidentu, kdy po smrti matky žalobkyně museli její byt otvírat hasiči, uvedl, že zůstavitel jím odmítl dát klíče a říkal, že ho to vůbec nezajímá. Podle svědka zůstavitel nebyl upoután na lůžko a byl soběstačný. Podle něj absolutně normálně chodil, nebyl to žádný ležák. Uvedl, že nikdo je nikdy nekontaktoval ohledně toho, že by zůstavitel měl zájem se s žalobkyní potkat. To, že zůstavitel chodil a říkal, že nemá vnučata ví od manželky. Zůstavitel to měl říkat po rodině. To, že svědek absolutně vyloučil, že by zůstavitel měl nějaké zdravotní problémy, že by byl upoután na lůžko, usuzuje z toho, že ho potkával. Uvedl, že ho potkal mockrát. Přitom před smrtí ho potkal zhruba 2×, vždy ale přešel na druhou stranu, aby nebyly nějaké výstupy.

13. Svědek xxx, tchán žalobkyně, uvedl, že zůstavitel se k žalobkyni choval špatně. Uvedl, že žalobkyně bydlela u nich, protože měla doma problémy. Otec ji vyhodil z bytu, takže když chodila s jeho synem, tak se k nim nastěhovala, aby vůbec měla, kde bydlet. Uvedl, že on sám konflikt se zůstavitelem neměl. Vůbec se s ním nestýkal, vlastně jej potkal pouze párkrát. Občas ho potkával na Javorníku, ale nekomunikovali spolu, až do jednoho incidentu, který vzniknul mezi ním a nějakým panem xxx. Tehdy přišel, sedl si k němu a začal mu vykládat takové věci, že byl v bytě a že matka žalobkyně prý má nějakého přítele a že se mu to nelíbí a že ho zbil. Měl mu ukazovat i baterku, že tam stříkala krev a říkal takové věci, že svědek z toho byl úplně špatný. Sebral se a šel pryč. To se stalo podle svědka tak v roce 1995 – 1996. Jinak jej běžně potkával ve Frenštátě, třeba na náměstí. Uvedl, že si přesně nepamatuje, kdy ho viděl naposledy. Pamatoval si spíše, jak chodil po náměstí se svojí přítelkyní, kterou měl. Taky ho viděl projet na motorce. Neviděl, že by zůstavitel měl nějaký pohybový problém, ten spíš měla ta jeho přítelkyně, protože se zdálo, že kulhá. V době, kdy žalobkyně u nich bydlela, tak se stávalo celkem dost často, že měli telefon na pevnou linku, mobily tehdy ještě neexistovaly, který když zvednul, tak zjistil, že volal zůstavitel a chtěl žalobkyni k telefonu. Zůstavitel přitom do telefonu sprostě nadával, urážel svědka i jeho manželku, takže svědek hovor ukončil a dál se s ním nebavil. Takhle skončily všechny telefonáty se zůstavitelem, který se vždy uchýlil k nadávkám, urážkám jeho, jeho manželky i žalobkyně. Uvedl, že zůstavitel nebyl na svatbě žalobkyně a jeho syna, ale ví o tom, že žalobkyně se ho snažila na tu svatbu pozvat. On na to ale nereagoval.
14. Svědkyně xxx, tchýně žalobkyně, uvedla, že žalobkyni zná bezmála 30 let a znala i jejího otce a její matku, a může tedy říct, že to mezi nimi nebylo nikdy dobré. Zůstavitel byl podle ní příliš agresivní, žalobkyni vyhodil, když jí bylo 19 let, a proto bydlela u nich v domě. Telefonoval k nim domů, chtěl žalobkyni k telefonu a označoval je nevybíravým způsobem. Podle ní ten spor vznikl kvůli tomu, že žalobkyně se velice dobře starala o svou matku, protože ona byla nemocná a zůstavitel to těžce nesl a měl dokonce říct doslova: „Na mámu se vykašli, po mně budeš dědit.“ Svědkyně uvedla, že osobně nebyla přítomna incidentu mezi žalobkyní a zůstavitelem, ale vzpomněla si, že když chodila hlídat své vnuky, tak byla u žalobkyně doma, a ta přijela celá vyklepaná, protože jela s kočárem po Frenštátě a zůstavitel ji slovně napadl. Strašně ji urážel, a to jí nebylo příjemné. Uvedla, že zůstavitel se k vnukům vůbec neznal. Svědkyně neví o tom, že by o ně někdy jevil zájem. Uvedla, že ho velmi často potkávala ve Frenštátě. Vzpomněla si, že zemřel v roce 2022, že viděla parte a byla velmi překvapena, protože na svůj věk vypadal velice dobře, byl to vysoký stíhlý muž, snědý a nejevil žádné známky toho, že by byl nemocen. Až poté se dozvěděli, že nějak nemocen byl. Podrobně popsala situaci, kdy zemřela matka žalobkyně, kdy žalobkyně se s ní marně pokoušela spojit, chtěla se k ní dostat do bytu nikdo ji neotvíral, spojila se se svým otcem a on jí nebral telefon, takže nakonec museli volat hasiče. A tam našli matku žalobkyně mrtvou. Popsala, že když u nich

žalobkyně bydlela, tak ze začátku k nim zůstavitel často volal, chtěl žalobkyni k telefonu a vulgárně označoval jí i svědkyni. K otázce, zda ví o tom, že by se matka žalobkyně někdy veřejně chlubila tím, že připraví svého manžela o majetek uvedla, že se s matkou žalobkyně, dobře znala, tykali si, společně i hlídali vnoučata a matka žalobkyně docela pěkně o zůstaviteli hovořila, nicméně se jej bála. Závěrem uvedla, že vůbec nechápe, jak se zůstavitel nemohl se svými vnoučaty sejit.

15. Svědkyně xxx uvedla, že je kamarádkou žalobkyně, kterou zná asi 27 roků. Její vztah s otcem popsala jako šílený. Vzpomněla si, že když žalobkyně zůstavitele potkala, tak žalobkyně z něho měla opravdu čirou hrůzu. Vzpomněla si, že jej takhle potkali na náměstí, kde zůstavitel na žalobkyni hulákal přes celé náměstí nepublikovatelné výrazy. Doslova uvedla „Ty kurvo, ty děvko, tys mě dostala do vězení.“; svědkyně uvedla, že z toho byla úplně v šoku. Dále popsala incident, že v době, kdy bylo na zůstavitele podáno trestní oznámení, tak za žalobkyní přišel do práce, žalobkyně ji požádala, aby zůstala poblíž, byla tedy za dveřmi a slyšela, jak zůstavitel jí říkal že, co je to za dceru, že se proti němu postavila, a že když se postaví proti své matce, že od něho dostane všechno, ale pokud to trestní oznámení nestáhne nebo neřekne, že si to matka vymyslela, tak že nedostane nic a že se jí pomstí. To už svědkyně nevydržela, otevřela dveře a řekla mu, ať jde pryč, protože žalobkyně brečela. Uvedla, že když si žalobkyně na zůstavitele vzpomene, úplně se rozklepe. Později zůstavitele svědkyně již nepotkala, protože se odstěhovala do Vsetína a s žalobkyní se vidá pouze sporadicky.
16. Svědkyně xxx uvedla, že žalobkyně její sestřenice a žalovaný bratranec. Uvedla, že se zůstavitelem neměla nikdy žádný spor, nikdy jí neublížil. Byl poměrně komplikovaná osobnost s tím, že jeho život rodinný a manželský byl velmi komplikovaný a velmi smutný. Měla vždy takový pocit, že byl vedoucí osobou, že žil prostě svůj vlastní život a jeho manželka byla v naprosto podřízeném postavení. Uvedla, že ví o tom, že zhruba před 20 lety došlo ke konfliktu, kdy zůstavitel kromě jiného i fyzicky ubližoval své ženě a svým dětem, kdy děti se stavěly na stranu maminky, která byla v naprosto podřízeném postavení, a takhle nějak to podle svědkyně vyvrcholilo s tím, že zůstavitel se přestal s žalobkyní stýkat, neměl žádný zájem se s ní stýkat a cítil se uražený. Uvedla ale že do roku 2016 se zůstavitelem stýkala velmi málo, jen při nějakých rodinných příležitostech. Nikdy se do toho nepletli, ale shodou náhod od roku 2016 do konce října 2020, byla se zůstavitelem v náhodném styku asi nejvíc ze všech z otcovy rodiny, a to proto, že v roce 2016 zemřela zdravotní sestra, se kterou pracovala, se kterou denně chodila na obědy do centra města do místní jídelny, a právě od toho roku 2016 tam začala docházet sama a v tu dobu tam docházel i zůstavitel se svou přítelkyní xxx, tak se tam začali náhodně potkávat. Takto se tam potkávali asi 4 roky, někdy to bylo týdně někdy to bylo jednou měsíčně a během oběda si vyprávěli. Zůstavitel vyprávěl, že se svou přítelkyní xxx bydlí v podstatě po celý rok na své chatě se zahradou, i když má byt v centru města. Ona mu říkala, že je to poměrně daleko na obědy, že je to dlouhá cesta a on na to, že musí trénovat, musí chodit, že když přestane chodit, tak to je prostě jeho konec. Vyprávěl o tom, jak hnojí trávník, jestli už sekali, jaké si kupuje travní hnojivo, kdy měl okna, co uvařil v neděli xxx apod. Také uváděl, že si koupil motorku, kterou si celý život přál, že jezdí na té motorce, že má i kolo a že jezdí na Pustevny. Uvedl, že vyjede i na Lysou, na což mu svědkyně říkala, že má skvělou fyzickou kondici, protože věděla, že půjde, respektive že byl na implantaci kardiostimulátoru, ale on to zase celou dobu vyprávěl zcela klidně, že to vlastně byla taková nějaká náhodná kontrola u lékaře a lékař naměřil nízkou tepovou frekvenci, rozběhlo se kolečko vyšetření, které skončilo právě tím kardiostimulátorem, s tím, že mu to nečiní žádné problémy a jezdí na kontroly. Také svědkyni ukazoval prsty na rukou, že byl na operaci s kontrakturou prstů, což je asi taková rodinná záležitost, když její otec to měl taky, ale operace se asi úplně nepovedla a výsledek nebyl takový, jaký měl. Zůstavitel jí ale naopak ukazoval, že má prsty úplně v pořádku, svědkyně uvedla, že rád pracoval se dřevem, což jí říkal, co komu vyrobil a měl z toho radost. Dále uvedla, že zůstavitel vždy zdůrazňoval, že je pyšný na to, že je soběstačný a že nikoho nepotřebuje, že se o něj nikdo nemusí

starat, že se umí postarat o xxx i o sebe. Vždycky zdůrazňoval, že je hodně dobře finančně zabezpečen, což svědkyně slyšela i z města. Vždy si podle svědkyně zakládal na tom, že byl pracovitý a šetrný, na svůj věk byl také dobře naladěný a svědkyně uvedla, že vždycky se jednalo o takové normální setkání. Dále uvedla, že pozorovala, že stav zůstavitelovy přítelkyně xxx se horší, a později jí říkali, že jezdí jednu cestu autem a druhou cestu jdou pěšky. Pak se stav přítelkyně xxx opět horšil a měla být i hospitalizovaná. Zůstavitel říkal, že je v nemocnici také říkal, že za ní denně dojíždí autobusem, ale že má spoustu času, že mu to nevádí. Poté xxx zemřela a zůstavitel si stěžoval, že se cítí být unavenější, což svědkyně připisovala tomu, že po smrti xxx zůstal sám, což mělo vliv i na jeho psychický stav. Říkal, že má bolesti svalů a že ho čeká revmatologické vyšetření. Ptala se ho, jaké bere léky a on říkal, že nebere skoro nic, že možná výjimečně nějaký brufen, aby si na to nezvykl, že pak by mu nic nepomohlo. Pak se začal zhoršovat zdravotní stav bratra zůstavitele, a ten svědkyni popisoval, jak za bratrem jezdí a navštěvuje ho a že pomáhá i švagrové, že jí vozí na nákupy a na vyšetření. Po celou dobu těch čtyř let se zůstavitel svědkyně nikdy na nikoho z rodiny nezeptal. Jediná výjimka byla, že když zemřel za smutných okolností její bratranec xxx, tak zůstavitel říkal, že je mu to líto, že byl poměrně mladý a že je ho škoda. Výjimka byla, když se bavil o své sestře xxx, kdy vyprávěl, že ona a její děti měly všechno zdědit, ale že přišel na to, že ho vlastně využívají jenom pro ty peníze, a s tím, že se s nimi teda navždy rozešel, že už jim nikdy neodpustí a že se zmýlil, že dědit nebudou nic, že on změnil závěť. Uvedl, že dědit budou vnuci a svědkyni v tu chvíli nenapadlo nikdo jiný, než děti žalobkyně, tak mu na to řekla, že to udělal dobře, že je to jeho krev a v tom okamžiku to zůstavitel pochopil, koho svědkyně myslí a prudkost jeho reakce svědkyni naprosto zaskočila, protože se vymrštil ze židle a řekl: „Ti parchanti nikdy“, tehdy jejich hovor skončil a nikdy se k tomuto tématu už nevraceli, setkávali se ale dál. Uvedla, že zůstavitel se jí nikdy nezeptal, ačkoliv dobře věděl, že dělá praktického lékaře pro děti a dorost, na svou dceru, ani vnuky. Poté odešla svědkyně do důchodu, odstěhovala se do Olomouce, ale do Frenštátu jezdí zhruba 2× týdně, protože tam má syna s rodinou a matku, takže se občas potkávala na náměstí i se zůstavitelem. Ten říkal, že chodí skoro denně do města, že zase musí trénovat nohy, že zůstal jediný ze sourozenců a zůstali 3 švagrové, tak se stýkali, což věděla také od své matky. Uvedla, že ještě v létě 2021, a předtím na jaro, se mluvilo o nové přítelkyni. Respektive zůstavitel sám se tím chlubil. Vyprávěl, že ženy o něj mají zájem, ale že si musí dát pozor, aby to nebylo kvůli penězům. Matka svědkyně se zůstavitelem mluvila ještě o Vánocích 2021, kdy si přáli k Vánocům a do nového roku a zůstavitel říkal, že je doma sám, ale že je na to zvyklý. Až někdy koncem ledna 2022 byli nejen oni ale i široká rodina informováni maminkou žalovaného, že strýc onemocněl, že má nějaké vysoké teploty a žalovaný s manželkou mu vozili nějaké teplé jídlo a nakonec ho nechali odvézt do nemocnice. V nemocnici se potvrdilo, že má vážné krevní onemocnění s tím, že prognóza je naprosto infaustní, ale i v té době s ním matka svědkyně 2× v nemocnici mluvila, respektive s ním telefonovala. On jí zase vyprávěl, že v podstatě těsně před tím, než onemocněl, jel vlakem do Ostravy na vyšetření, a že se tam asi nachladil a prochladnul v tom vlaku a že zřejmě chytil covid, a že to asi byly následky covidu. Matka svědkyně mu ještě přála k narozeninám, protože je měl 22. února, což bylo výročí úmrtí otce svědkyně a on jí říkal, že ještě bude někam převezen. Oni věděli, že půjde na LDN, protože je sám a nemá se o něj, kdo starat. Za 2 dny poté jí matka telefonovala, že zůstavitel zemřel. Svědkyně na druhý den poté, co se to dozvěděla volala žalobkyni, chtěla jí kondolovat, ale ta byla velice zaražená, velice překvapená, protože neměla ani tušení, že její otec ležel v nemocnici a že byl vážně nemocen a že následně zemřel. Svědkyni to zaskočilo, bylo jí to líto, a tak žalobkyni řekla, co věděla. Dále svědkyně uvedla, že z doslechu ví, že vztah zůstavitele k jeho manželce a dětem byl velmi komplikovaný, divoký. Opakovaně slyšela, jak od rodiny, tak od cizích lidí, že tam docházelo k fyzickým potyčkám, k násilí, ke křiku. Došlo i k nějakému nepěknému vystoupení před smrtí matky žalobkyně. Svědkyně uvedla, že také z doslechu ví, že část rodiny vedla zůstavitele k tomu, aby se se svou dcerou nikdy neusmířil, protože si dělali zálsuk na jeho dědictví. Závěrem svědkyně připustila, že viděla, respektive žalobkyně jí dala přechít

listinu, ve které bylo nějaké podání žalobce směrem k soudu. Uvedla, že to ani nedočela celé. Dále pak uvedla, že během těch čtyř let, co se se zůstavitelem pravidelně setkávala, tak vůči ní divokost a vznětlivost jeho povahy, o které hovořila, zůstavitel nikdy neuplatnil, ani vůči její matce.

17. Svědkyně xxx, manželka žalovaného, vypověděla, že se s manželem seznámili v roce 2016. Již na první schůzce vlastně zjistila, že má žalovaný nějakého strýce, kterému pomáhá a začala se s ním také stýkat. Žalovaný jí říkal o tom, že ho má jako tátu, když jeho otec mu zemřel již dříve. Posléze je žalovaný seznámil, kdy ji vzal na chatu za svým strýcem a jeho tehdejší přítelkyní xxx. Jak se sestěhovala s žalovaným, tak zjistila, že ten na návštěvy za svým strýcem jezdí několikrát za týden. Zjistila, že mu pomáhá a vzhledem k tomu, že je vystudovaná fyzioterapeutka a pracuje ve zdravotnictví a ráda pomáhá lidem, tak začala manželovi pomáhat s péčí o zůstavitele. S prací v domácnosti, kdy se staral o chatu a zůstavitel toho již třeba nebyl schopný, například posekat trávu, ostříhat živý plot apod. Svědkyně jim tam dovezla také jídlo, a to i pro přítelkyni xxx. Většinou se to takto dělo o víkendech. Pak se začala zhoršovat choroba přítelkyně zůstavitele, která trpěla Parkinsonovou chorobou a svědkyně pomáhala i s péčí o ní. V tu dobu si zůstavitel začal stěžovat také na bolesti kloubů a ona se dozvěděla, že měl i úraz páteře, tak mu občas určitými technikami, které dělá v práci, pomáhala od velké bolesti ulevit. Uvedla, že zůstavitel s xxx občas dojížděl do jídelny do Frenštátu. V tu dobu pomáhali zůstaviteli s většími nákupy. V roce 2016, 2017 někdy přítelkyni zůstavitele hlídala, když mezitím si zůstavitel vyjel na motorce. Uvedla, že zůstavitel si občas posteskl, že by byl rád, kdyby se tam za ním objevila jeho dcera, ale když se ho svědkyně zeptala, jestli mu v tomto směru může nějak pomoci, tak říkal, že na to musí dcera přijít sama. Ty stesky byly větší, zejména se to projevilo v únoru 2019, kdy přítelkyně zůstavitele už byla úplný ležák a následně zůstala v léčebně pro dlouhodobě nemocné. Tehdy svědkyně na zůstaviteli pozorovala, že sešel, zhubnul, začaly se více projevovat bolesti kloubů, které měl dlouhodobě a začal psychicky strádat. Zůstavitel měl někdy lepší období, někdy horší. V tom lepším období zvládal sám cestu vlakem, v tom horším období jej vozila svědkyně nebo žalovaný. Například za xxx. Přítelkyně zůstavitele pak zemřela v dubnu 2019 a stav zůstavitele se zhoršil. Svědkyně uvedla, že zůstavitel byl po operaci rukou, nicméně i přesto mu zůstaly prsty lehce skrčené a nešly natáhnout a manipulace s určitými věcmi pro něj byla obtížná a bolestivá, tak byl vždycky rád, když přišla. Svědkyně tam občas vzala i své dcery, zůstavitel si často posteskl, že je to hezké, když má pěkný vztah i žalovaný s jejich dcerami a s tím, že by byl také rád, kdyby ho jeho dcera navštívila. Často si posteskl, že ho ani ta vnoučata nenavštíví. Zůstavitel potom v roce 2019, 2020 podstoupil operaci šedého zákalu, kam ho vezl manžel a zase jej potom vyzvedl a dovezl zpátky na chatu. Pomohli mu i s osobními věcmi i s vyřizováním to vše vyřizoval manžel. Zůstavitel je žádal i o úklid bytu ve Frenštátě, takže mu tam chodili utírat prach a vysávat. Podle svědkyně v tom roce 2020 už to bylo opravdu horší, ale zůstavitel měl takové světlé chvíle a ona jej sama nabádala, aby alespoň sjel autobusem do Frenštátu, kde by se prošel po náměstí, takže tam takto jezdil, na náměstí se potkal se svými známými, poseděl na lavičce, chodil třeba i do jídelny na oběd. Když pak nebyl schopen dojít zpět na autobus a odjet na chatu, tak ho odvezla ona nebo manžel. Zhruba v září 2021 už to bylo podle svědkyně opravdu horší, kdy ho občas našla sedět v křesle a koukat do jednoho místa a byl smutný z toho, že dcera za ním nepříjde a nebyl schopný se třeba ani o sebe postarat. Tehdy mu uvařila čaj, měl rád i párky. Měl rád i smetanu, která mu dodala energii, trochu ho to nakoplo, tak byli třeba schopni dojít, udělat malou hygienu u umyvadla, vyčistit zuby, převléct do pyžama a potom už ho většinou uložila a šel spát. Jelikož byl psychicky vyčerpaný, navštěvoval pana doktora xxx, což je psychiatr ve Frenštátě a byly mu předepsány anxiolytika, na ty úzkostné smutné stavy, kdy vlastně tyto léky opravdu bral. Když je užíval byl klidnější, nebyl tak smutný a třeba se i lépe vyspal. Měli i sedačku na vanu, protože do té vany už by ho asi nedostali, takže takovou tu základní hygienu s ním provedl žalovaný, někdy byl schopný zůstavitel i sám, ale ke konci roku už to bylo opravdu takové, že potřeboval pomoc. Občas se i pomočil, tak mu převlíkali

peřiny. Pomoc se tímto způsobem zintenzivnila právě na konci roku, kdy už ho navštěvovali častěji a někdy tam manžel i přespal na té chatě, když viděl, že zůstaviteli nebylo dobře. V lednu 2022 zůstavitel vlastně jenom ležel a péče o něj byla hodně náročná, to s ním žalovaný zajel na kontrolu, kdy ho posadili do auta a jeli s ním na kontrolu operovaného šedého zákalu. Svědkyně sama tam chodila téměř denně po práci, kdy ráno tam většinou byl manžel, který dělá na směny, a když už zůstavitel nebyl schopen si dát ani ten párek k ústům nebo tu smetanu, kterou měl opravdu rád, a nebyl nic schopen pozřít, tak zavolali záchrannou službu. Odvezli ho do nemocnice a přijali ho na jednotku intenzivní péče. Když měl světlou chvíli, tak jim zavolal chtěl po nich například dovést boty nebo pantofle, a to i když nechodil. Pak za ním ještě do nemocnice přijeli, a to bylo naposledy, co ho viděli, protože 23. 2. nad ránem volali manželovi, že zůstavitel zemřel. Pokud byla svědkyně dotazována na vztah zůstavitele k dceři, tak jí měl vykládat, že ho mrzelo, že ho dcera a manželka chtějí zbavit svéprávnosti, ale že člověk odpouští a tím, jak stárne, tak si uvědomuje, že v podstatě by toto odpustil a chtěl navázat ten kontakt s dcerou. Uvedla, že zůstavitel jí nepožádal o navázání kontaktu s dcerou, ona se mu sama nabídla a on řekl, že to nechce, že na to dcera musí přijít sama, jelikož je to dcera a měla by přijít jako mladší člověk za starším a podat tu smířlivou ruku a říkal, že kdyby se tam objevila, tak by ji objal. Kolikrát měl slzy v očích, když o tom mluvil. Také o tom, že by rád poznal svoje vnoučata. Ptal se i na vnoučata, ale protože svědkyně je nezná, tak mu nebyla schopna podat o nich žádnou informaci. Rozhodně svědkyně popřela, že by se zůstavitel kdy choval ke komukoliv jakkoliv agresivně, ba naopak, až ji dojímalo, jak se hezky chová k jejím dcerám. Svědkyně uvedla, že zůstavitel o své dceři nikdy nemluvil negativně, jenom jí řekl, že se ho pokusili zbavit té svéprávnosti, ale rozhodně o ní nemluvil vulgárně. Zdůraznila, že intenzivní péči zůstavitel potřeboval až na podzim 2021, a to do doby, než jej nechali převést do nemocnice. Během této doby asi 3× nebo 4× nastala situace, kdy ho našli v horším stavu, kdy například jednou spadl ze schodů, a tak mu ošetřovala rány na čele a na rukou, kde se odřel. Později upřesnila, že toto nebylo jen v tom posledním období, že se to stalo i dřív. Uvedla, že i jako každý starší člověk potřeboval pomoc s vyřizováním nějakých papírů na úřady a k tomu byl nápomocen žalovaný. Taky uvedla, že den předtím, než zemřel, byl v kómatu a 22. 2. nemohl telefonovat se svojí švagrovou. Pokud měla svědkyně upřesnit, jakým způsobem její rodina měla zbavit svéprávnosti, tak svědkyně popsala, že řekl jenom něco o tom, že ho obvinili z toho, že chtěl ublížit manželce, že na ni vytáhl sekeru nebo nůž nebo něco takového podobného. Svědkyně přitom věděla, že byl za toto jednání odsouzen. Dále svědkyně uvedla, že žalobkyni nesdělovala, že zůstavitel zemřel. Také uvedla, že zůstavitel motorku, na které jezdil, prodal někdy na začátku roku 2018.

18. xxx, tchán žalovaného, uvedl, že se se zůstavitelem seznámil tak, že byl požádán, aby mu pomohl při elektronické aukci pozemku, který vlastnil. Později si spolu i potykali, zůstavitel mu děkoval za provedení elektronické aukce, která dopadla dobře. Když byl u něj na návštěvě, tak zůstavitel mu sdělil, že by byl velice rád, kdyby on měl stejný vztah se svou dcerou, jako má svědek ke své dceři, že by se na to také rád těšil, až někdy přijde a řekne mu tatínku s tím, že by mu nemusela pomáhat, protože xxx mu pomáhali s mnoha věcmi, ať už ho někde vozili, protože nemohl řídit, měl problémy s bolestí rukou a nemohl ani dobře chodit. On se v tu dobu ještě staral o svoji přítelkyni, která na té chatě s ním bydlela. Ona pak někdy zhruba za rok až dva po té aukci zemřela. Uvedl, že zůstaviteli bylo líto, že ho dcera nenavštívila v jeho nemoci, protože věděla, že je dlouhodobě nemocný a aby vlastně vztahy, které byly zpřetrhané, aby se nějak napravily. O tom, proč byly zpřetrhané, ale nevěděl. Na chatě za zůstavitelem byl možná 5× až 10×, při těchto setkáních nezaznamenal, že by byl nějaký vznětlivý, naopak vždycky chválil jeho dceru, a ačkoliv to byl tvrdý muž, tak v jeho očích se mnohdy objevily slzy, protože nebyl schopen pochopit, že svědek má s dcerou dobré vztahy a u něj ty vztahy byly opravdu zpřetrhané. Uvedl, že si vzpomíná, že zůstavitel se staral o svou přítelkyni, která těžce chodila, později byla úplný ležák. Říkal, že ji musí umývat, měla problémy, nemohla ani pořádně mluvit. V žádném případě ale zůstavitel na ni nebyl

hrubý a ani na ni nekřičel, nenadával. Pokud svědek hovořil o dlouhodobé nemoci zůstavitele, tak to bylo proto, že když tam přijeli, tak on jim říkal o tom úrazu, který měl. Když ho poprvé svědek viděl, tak zůstavitel i špatně chodil. Podle svědka zůstavitel nebyl schopen řídit auto už v době 2018, 2017. Svědek nevěděl o tom, že by zůstavitel vlastnil motorku. Podle něj by na ní vůbec nemohl jezdit, protože nemohl řídit ani auto. O dlouhodobé nemoci zůstavitele se nebavili, ale věděl od žalovaného, že ho vozí k lékaři a na nějaké kontroly.

19. Svědkyně xxx uvedla, že žalovaný je její strýc. Uvedla, že otce žalobkyně viděla možná jednou v životě, když se vdávala a rozvázely výslužky. Uvedla, že je kolegyní žalobkyně v práci a asi jednou si povídali o tom, že jsou vzdálené příbuzné, a přitom se bavili i o zůstaviteli. Žalobkyně, přitom neříkala nic, jenom že se nevidají.
20. Svědek xxx byl kamarádem zůstavitele. Uvedl, že zůstavitele navštěvoval často na jeho chatě nebo v jeho bytě a zůstavitel jezdil dost často i do Rožnova, a později se svědek seznámil s jeho přítelkyní xxx. Za čas potom onemocněl, takže ty návštěvy už byly méně. Svědek uvedl, že věděl o problémech, které zůstavitel měl, a to o problémech manželů. Dokud byli manželé s jeho manželkou xxx, do té rodiny hodně jezdil. Zůstavitel mu vyprávěl, že jeho manželka s dcerou ho chtěli znemožnit po všech stránkách, a dokonce tenkrát byl i nějak odsouzen. Také uvedl, že ho velice mrzelo, že dcera ho nenavštěvuje, že děti mu nepošle. Byl z toho špatný. No a jednou se bavili i o dědictví a zůstavitel měl říct, že to napíše nebo odkáže tomu, kdo se o něho postará. Na to mu měl svědek říct, že ale dcera je jeho krev a že by to měl řešit po právu. Takže svědek měl za to, že on by chtěl navázat kontakt s dcerou, ale nedovolil si to z prostého důvodu, že když tam bylo zahájení to trestního stíhání, a ty problémy s tím veškeré spojené, tak neměl odvahu se s ní dát dohromady, aby se to neobrátilo proti němu. Proto čekal na pomoc ze strany dcery, a ta se mu prakticky nedostala. Dále doplnil, že zůstavitel měl říct, že by jí to odkázal rád, ale dcera, že si k němu cestu nenašla, že on si k ní cestu taky nemůže hledat. On by jí rád přijal, ale že neudělá ty kroky, protože by mu mohly nastat problémy; bál se, že by ho chtěli znovu dostat do kriminálu. Dále si svědek vzpomněl, že zůstavitel jezdil na motokole a také na motorce, kterou ale údajně prodal. Bylo to asi před pěti lety, protože už se necítil zdravotně, aby nezpůsobil nějakou havárii. Zdůraznil, jakým způsobem se staral o přítelkyni, a že měl stále perfektně uklizeno. Dále svědek uvedl, že v jeho přítomnosti nikoho neurážel, nekřičel po něm, ani se vulgárně nevyjadřoval.
21. Svědek xxx, soused žalobkyně v době, kdy bydlela s rodiči, uvedl, že zůstavitele znal velmi dobře, že poslední dobou byl špatný a stěžoval si, že s ním dcera nekomunikuje vůbec, že se nestýkají, i když byl zájem obnovit vztahy. To mu říkal zůstavitel, a také mu říkal, že na to neměl odvahu, kdyby ho odmítla nebo aby si nemyslela, že ji napadne nebo něco. Vztahy byly mezi zůstavitelem a žalobkyní špatné, protože ještě v době, kdy tam žalobkyně bydlela, měl dojít nějaký šek a zůstavitel se měl rozčítit, protože tehdejší přítel žalobkyně měl říct, že její otec má dost peněz a že to zaplatí. K povaze zůstavitele řekl, že byl trochu výbušnější, ale nevěděl, jestli dal nebo nedal dceři někdy facku. Také popsal, že zůstavitel byl hlasitý, že tak i mluvil, ale neví o tom, že by byl i vulgární. Dále doplnil, že výbušnější znamená, že zůstavitel měl v sobě větší emoce. Říkal, že zůstavitel chodil pravidelně do města, ale na podzim roku 2021 už byl špatný, nechodil, protože ho bolely nohy. O tom, že by chtěl obnovit vztah s dcerou měl hovořit zůstavitel tak zhruba před třemi roky, a to u baráku, když se potkali. Svědek tam chodí kouřit. Připustil, že jednou se se zůstavitelem pohádal kvůli pořádku, také uvedl, že potom, co nemohl, tak chodbu za něj v domě umýval žalovaný, který mu chodil i na zahradu, na chatu sekát trávu. To mu měl říkat zůstavitel sám. Uvedl, že předtím, než byl zůstavitel ve vazbě, neslyšel z bytu zůstavitele žádný křik. Také ale uvedl, že když je venku a někdo v tom bytě mluví, tak to také neslyší. Má totiž v bytě plastová okna, ty už má asi 25 roků. Také popsal situaci, že když zemřela matka žalobkyně, byt museli otvírat hasiči. K dotazu, jestli se zůstavitel zkoušel spojit se svou dcerou, odpověděl, že to nezkoušel, že to nikdy neříkal. Jenom to, že od té doby, jak se odstěhovala, prakticky ani vnoučata mu nedonesla ukázat, nic.

22. Svědek xxx byl sousedem zůstavitele, respektive měl v sousedství jeho chaty svoji chatu. O zůstaviteli řekl, že to byl pohodový člověk, neměl s ním žádné konflikty. Když si povídali, tak mu záviděl dceru, protože on svoji dceru neviděl, ani se k němu nehlásila, což věděl od něj. Zůstavitel mu říkal, že mu to bylo líto, že se za ním ani nezastaví, a že když byl ve městě, vůbec neměla tendenci se s ním bavit, nebo ho nějak navštívit. Na chatě bydlel s přítelkyní, ta se jmenovala xxx, choval se k ní slušně. Ona byla později nemocná, takže ji doprovázel do různých lékařských zařízení, chodili po lese. Zůstavitel sám si sekal trávník, pokud mohl, upravoval, šlechtil. Svědek si nevzpomněl, dokdy to takto dělal. Potom viděl několikrát žalovaného, jak to dělá za něj, ale časově to nedokázal zařadit. Předtím, než ho odvezla sanitka, tak tam za ním jezdil žalovaný. Svědek uvedl, že tam jeho auto stálo skoro denně a také jeho paní. Zůstavitel se navštěvoval s důchodci okolo, jinak tam vcelku za ním ani nikdo nechodil, když někam chtěl jít, tak jel nebo šel do města. Uvedl, že osobně ho nikdy nadávat nikomu neviděl, ani o tom neví. Doplnil, že jeho chata je vzdálená asi 100 m od chaty zůstavitele. Občas se navštěvovali, občas se zastavil na kávu a povídali si. Také si vzpomněl, že určitou chvíli měl zůstavitel motorku, na které jezdil. Dále uvedl, že zůstavitele znal asi 30 roků, že pokud s ním byla ta paní, tak bylo všechno v pohodě, chodili spolu na procházky a všude, a potom, jak umřela, tak potom to s ním šlo z kopce. Zůstavitel se také zmínil o vnoučatech, že je neviděl, a ani dceru, že už dlouho neviděl. Svědek se ho na důvody neptal. Jezdil za ním jeden důchodce na elektrickém vozíku, ten se jmenoval xxx.
23. Svědkyně xxx, nevlastní dcera žalovaného, vypověděla, že znala zůstavitele dobře. Jezdila za ním poměrně často, každý měsíc s rodiči a rodiče tam byli častěji. Žalovaný tam jezdil často pomáhat zůstaviteli s různými věcmi a bylo to čím dál intenzivnější. Určitě tam jezdil několikrát do týdne, podle toho, jak zůstavitel potřeboval. Zůstavitele poznala v roce 2016 a podle ní to byl hodný člověk, který vždycky nabídl čaj nebo něco dobrého, choval se k ní hezky. Svědkyně věděla, že má vnoučata, mluvil o nich, když tam se sestrou přijeli, a říkal, že je mu líto, že svá vnoučata nezná nebo se s nimi nestýká. Nebavili se ale o tom proč, svědkyně pouze věděla, že neměl dobrý vztah s dcerou, takže předpokládala, že asi kvůli tomu. To, že neměl dobrý vztah s dcerou, věděla od zůstavitele, protože o ní mluvil, že se s ním nebaví, že se nestýká a že je mu to líto a že ho to mrzí. Přišlo jí, že se mu u toho chtělo i brečet, a tak z toho logicky vydedukovala, že neměli dobrý vztah. S rodiči se o tom nebavila. Pokud se týká pomoci zůstaviteli, tak žalovaný rozhodně pomáhal na zahradě sekat trávu, živý plot, pomáhala i ona a sestra, pomáhali se dřevem a rodiče pomáhali uklízet. Zůstavitel měl hodně rád pořádek, takže vysávali utírali prach atd. Matka svědkyně se zůstavitelem také často cvičila, kvůli jeho zdravotním problémům. Matka s ním také jela na nákup a žalovaný také, anebo také k doktorům. Vzpomněla si, že zůstavitele hodně bolely klouby, špatně chodil, měl problémy s prsty, takže je nemohl pořádně natáhnout a také ví, že měl problém se srdcem, že měl kardiostimulátor. Uvedla, že právě protože špatně chodil a bolely ho klouby, nemohl vykonávat všechny práce, a proto mu rodiče pomáhali. Ví také že zůstavitel spadl. Uvedla, že na podzim, předtím než zemřel, se mu ten zdravotní stav hodně zhoršil, tehdy žalovaný za ním hodně často jezdil, a dokonce tam i přespával. Uvedla, že nebyl schopný se postarat o svoji hygienu a s matkou mu právě často vařili a dováželi mu jídlo. Uvedla, že rodiče ho také sprchovali, protože už nebyl soběstačný. Nikdy neslyšela, že by na někoho křičel nebo někoho urážel. K ní i k její mladší sestře se choval vždy moc hezky, ptal se, jak se jí daří, ptal se jí na plavání. Podle svědkyně byla péče rodičů o zůstavitele dostatečná, oba dělali maximum. Opravdu hodně a často tam jezdili a žalovaný tam i přespával, takže podle ní mu nic nechybělo. Věděla také, že jezdil na motorce. Tu ale potom, co už nebyla xxx, tak ani neměl, protože to fyzicky nezvládal. Potom už ani autem nejezdil. Ke svým vnoučatům říkal, že je mu líto, že je v podstatě nezná a mrzí ho to a že by je chtěl poznat. Nevzpomněla si na to, že by zůstavitel někdy mluvil o tom, že by se pokoušel je nějak kontaktovat nebo se s nimi setkat. Svědkyni připadalo, že zůstavitel se hodně bál toho obnovení vztahu s dcerou. Podle svědkyně měl zůstavitel za to, že by dcera měla spíš přijít za ním, a nevěděl,

co od toho má čekat. Tohle jí přímo neřekl, tohle se tak jevilo svědkyni. Podle svědkyně zůstavitel znal jména svých vnoučat.

24. Soud neprovedl důkazy, které byly předloženy žalobkyni na čísle listu 186-189 spisu; jednalo se o e-mailovou komunikaci mezi právní zástupkyní žalobkyně a žalobkyní a dále usnesení ve věci dědického řízení po xxx, když tyto listiny byly předloženy po koncentraci řízení. Stejně tak nebyl vyslechnut ani svědek xxx, jehož výslech byl označen rovněž v rozporu se zásadou koncentrace řízení (§118b o.s.ř.).
25. Shora uvedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, přičemž je třeba uvést, že mezi listinnými důkazy nebyly žádné rozpory, ale i důkazy výpovědí svědků a účastníků jsou v podstatných rysech shodné a prokazují přesvědčivě skutkový stav. Pokud se ve výpovědích svědků (účastníků) objevily nepřenosnosti, jednalo se o nevýznamné nuance, které lze vysvětlit mnohdy značným časovým odstupem zjišťované skutečnosti od svědecké (účastnické) výpovědi. Lze tedy konstatovat, že žalobkyně přesvědčivě popsala svůj vztah s otcem (zůstavitelem), když její výpověď zejména pokud se týká víceméně náhodných setkání se zůstavitelem a jejich průběhu, vyhození žalobkyně z bytu zůstavitelem a např. vulgárních telefonátů zůstavitele je podporována výpovědí svědků (xxx), a stejně tak soud žalobkyni uvěřil, že jí nebylo známo výrazné zhoršení zdravotního stavu zůstavitele v době od podzimu 2021, resp. od ledna 2022 do jeho smrti v únoru 2022, když jakýkoliv kontakt, i zprostředkovaný, nebyl mezi žalobkyní a zůstavitelem prokázán. Pokud se týká zdravotního stavu zůstavitele, ten dokumentuje jednak lékařská zpráva jeho lékaře, ale také výpovědi žalovaného a jeho manželky a rovněž svědkyně MUDr. xxx; je přitom zřejmé, že zůstavitel trpěl několika chronickými onemocněními, kterému mu mohly působit subjektivní problémy (bolesti), nicméně zásadním způsobem jej až do podzimu 2021, resp. ledna 2022, neomezovali v běžném způsobu života. Kdyby tomu tak bylo, stěží mohl jezdit na (elektrickém) kole a na motorce, kterou užíval a prodal ji až v roce 2018, jak potvrdili svědci (xxx). Ostatně MUDr. xxx, která se se zůstavitelem potkávala na obědích, kam docházel, popsala poměrně podrobně, v jaké fyzické a psychické kondici se zůstavitel nacházel; pokud pak uvedla, že jí její matka sdělila, že se zůstavitelem hovořila den před jeho smrtí, což už ale měl být dle svědkyně xxx v kómatu, je nutno si uvědomit, že se jednalo o zprostředkovanou informaci, kdy matka svědkyně xxx mohla se zůstavitelem hovořit den předtím, když i svědkyně xxx potvrdila, že jim zůstavitel z nemocnice také volal. Svědci také popsali, že zůstavitele vidali, a to až do roku 2021 ve Frenštátě pod Radhoštěm na náměstí, a proto má soud za prokázané, že bez pomoci se zůstavitel neobešel nejdříve až od podzimu roku 2021, resp. od ledna 2022, což potvrdila i svědkyně xxx. Tímto však není nutně popřeno, že by žalovaný a jeho manželka nepomáhali zůstaviteli s některými činnostmi již dříve, ba naopak, sekání trávy, dřeva, pomoc s nemocnou přítelkyní zůstavitele, vaření a velké nákupy atd. potvrdila jak svědkyně xxx, tak i její dcera a otec a svědek xxx. Je také možné, jak uvedl žalovaný i řada svědků, že žalovaný měl stesky ve vztahu k tomu, že se s dcerou nevidá a má s ní špatný vztah, ale tato skutečnost nemá vliv na právní hodnocení věci (viz níže). Podstatnější skutečností pro právní hodnocení, kterou uvedl jak žalovaný, tak i svědkyně xxx, bylo, že zůstavitel nehodlal udělat tzv. první krok ke smíření se s dcerou, když měl za to, že by jej měla udělat dcera, případně se toho obával s ohledem na pocit, že by se to mohlo obrátit proti němu. Stejně tak bylo významné zjištění z výpovědi žalovaného, jeho manželky a její dcery, že péče, která byla zůstaviteli na sklonku jeho života jimi poskytována byla dostatečná. Pokud se pak jedná o zůstavitelem spáchaný trestný čin soud zdůrazňuje, že výrokem o vině a trestu je vázán (viz ust. 135 o.s.ř.).
26. Po hodnocení důkazů tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu: žalobkyně je dcerou zůstavitele xxx, který zemřel dne 23.2.2022. Hodnota dědictví po zůstaviteli xxx byla zjištěna v pozůstalostním řízení ve výši 10 397 147 Kč. Zůstavitel již dne 17. 1. 2013 pořídil závět' a listinu o vydědění, když dědicem veškeré svého majetku ustanovil svou neteř paní xxx, která byla povinna vyplatit jeho synovci xxx (žalovanému) částku 200 000 Kč; zároveň vydědil žalobkyni.

Následně však sepsal novou závěť a listinu o vydědění, a to dne 27. 3. 2014, kdy byl sepsán notářský zápis notářkou Mgr. xxx, zn. xxx. V této nové závěti povolal zůstavitel za dědice svého veškerého majetku žalovaného a zároveň vydědil žalobkyni, když jako důvody uvedl, že mu žalobkyně neposkytla a neposkytuje potřebnou pomoc v nouzi a trvale o něj neprojevuje opravdový zájem, který by jako potomek projevovat měla. Dále uvedl, že se se svou dcerou absolutně nestýká, nemluvil s ní déle než 15 let, dcera jej nenavštěvuje, nepíše mu, ani se o něj žádným způsobem nezajímá s tím, že jejich rodinné vztahy jsou tak zcela a trvale narušeny. Vztah žalobkyně a zůstavitele byl již od jejího dětství nastaven negativně, neboť zůstavitel byl vůči žalobkyni, jejímu bratrovi i matce agresivní, bil je. Zůstavitel byl dokonce zdejší soudem shledán vinným z trestného činu násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, když na jaře roku 1999 ve xxx, na ulici xxx, ve společném bytě vyhrožoval zabitím své manželce xxx, dceři xxx a jejímu druhovi xxx, které ohrožoval nožem a pistolí, za což byl odsouzen rozsudkem č.j. xxx, ze dne 21. 6. 2022, který nabyl právní moci dne 14. 10. 2022. Zůstavitel obviňoval žalobkyni z toho, že se proti němu s jeho manželkou v rámci jeho trestního stíhání spikly, a žalobkyni vyhodil z domu. Poté jí volal a častoval vulgárními výrazy ji i její bezprostřední okolí. Totéž se stávalo, když zůstavitel po svém odsouzení žalobkyni náhodně potkal ve městě. Žalobkyně přitom zůstavitele pozvala na svou svatbu a také mu zavolala, když se jí narodilo dítě. Zůstavitel na uvedené nijak nereagoval a prohlašoval, že nemá dceru, tedy ani vnuky. Zůstavitel si s přibývajícím věkem před svými známými sice několikrát posteskl, že by byl rád, kdyby mohl dceru i vnoučata vidět, nicméně nebyl ochotný udělat žádný krok k nápravě zpřetrhaných vztahů, když měl za to, že první krok by měla udělat jeho dcera; nikoho ani nepožádal, aby případný kontakt s dcerou zprostředkoval. Zůstavitel měl tyto nemoci: uhlokovskou pneumokoniosu, chronickou bronchitidu, hyperlipidemii, vysoký tlak, ischemickou nemoc srdce s poruchou srdečního rytmu, pro kterou mu byl implantován kardiostimulátor v roce 2017 a dále chronické bolesti celé páteře, depresivní syndrom, nespavosti, šedý zákal obou očí, který mu byl také operován cca v roce 2020 a poruchu glukozové tolerance. Kromě toho měl problém s prsty, patrně dědičného charakteru, což mu v pozdějším věku často znemožňovalo jemnou manipulaci (např. otevření pet lahve); rovněž prsty mu byly operovány. Zůstavitel měl přítelkyni xxx, o kterou se staral, neboť trpěla Parkinsonovým syndromem a stařeckou demencí. Po její smrti v roce 2020 se zhoršil jeho psychický stav. Jakkoliv ale zůstavitel trpěl mnoha chronickými nemocemi, kterému mu mohly způsobovat subjektivní potíže, jeho okolí jej vnímalo jako vitální osobu; zůstavitel jezdil na elektrokoale, jezdil na motorce až do roku 2018, chodil ze své chaty, kde bydlel, do města do jídelny, a to nejméně do roku 2020, na náměstí, kde byl viděn ještě v roce 2021, se potkával se svými známými. I když zůstavitel potřeboval příležitostně pomoc, kterou mu od roku 2016 s některými pracemi poskytoval žalovaný a jeho manželka, sám si zakládal na tom, že je soběstačný. Žalovaný společně s manželkou pomáhali zůstaviteli i s péčí o jeho nemocnou přítelkyni, která zemřela v dubnu 2018. Až nejdříve od podzimu 2021 potřeboval zůstavitel intenzivnější pomoc, kterou mu beze zbytku poskytl žalovaný a jeho manželka, když od ledna 2022 již zůstával ležet, a bylo třeba obstarat i jeho celkovou hygienu, péči o domácnost, nákupy, přípravu jídel apod. Zdravotní stav zůstavitele se rychle zhoršil, a proto byl následně převezen do nemocnice, kde 23.2.2022 zemřel. Po proběhlém pozůstalostním řízení žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení částky ve výši 2 599 286 Kč dopisy ze dne 28. 11. 2022, 14. 11. 2022 a 17. 10. 2022.

27. Podle ustanovení § 1643 odst. 1, 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také jako o.z.), nepominutelnými dědici jsou děti zůstavitele a nedědí-li, pak jsou jimi jejich potomci. Je-li nepominutelný dědic nezletilý, musí se mu dostat alespoň tolik, kolik činí tři čtvrtiny jeho zákonného dědického podílu. Je-li nepominutelný dědic zletilý, musí se mu dostat alespoň tolik, kolik činí čtvrtina jeho zákonného dědického podílu.

28. Podle ustanovení § 1646 odst.1 písm. a, b) zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ze zákonných důvodů lze nepominutelného dědice vyděděním z jeho práva na povinný díl vyloučit, anebo jej v jeho právu zkrátit. Zůstavitel může vydědit nepominutelného dědice, který mu neposkytl potřebnou pomoc v nouzi, nebo o zůstavitele neprojevuje opravdový zájem, jaký by projevoval měl.
29. Podle ustanovení § 1650 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku má nepominutelný dědic vyděděný neplatně právo na povinný díl; byl-li zkrácen na čisté hodnotě povinného dílu, má právo na jeho doplnění.
30. Podle ustanovení § 1654 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, nepominutelný dědic nemá právo na podíl z pozůstalosti, nýbrž jen na peněžní částku rovnající se hodnotě jeho povinného dílu. Jsou-li pro to na straně dědiců zvlášť závažné důvody a lze-li to na nepominutelném dědici rozumně požadovat, může soud povolit splátky na povinný díl nebo odklad jeho splatnosti; pohledávka se však úročí ode dne, kdy byla původně splatná.
31. Shora uvedený skutkový stav soud posoudil dle citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyně je dcerou zůstavitele xxx, který zemřel dne 23.2.2022, a je tedy jeho nepominutelným dědicem, a proto z dědictví musí dostat alespoň tolik, kolik činí jedna čtvrtina jejího zákonného podílu (§ 1643 odst. 1,2 o.z.). Hodnota dědictví po zůstaviteli xxx byla zjištěna v pozůstalostním řízení ve výši 10 397 147 Kč a ideální část jedné čtvrtiny pak činí 2 599 286 Kč, což je částka, jejíž zaplacení se žalobkyně, jejíž práva nebyla uspokojena v dědickém řízení, domáhá po žalovaném podle ust. § 1654 o.z. Vzhledem ke skutečnosti, že zůstavitel žalobkyni vydědil (§1646 odst.1 písm. a, b) o.z.), bylo nejprve nutno jako předběžnou otázku vyřešit, zda byla žalobkyně vyděděna zůstavitelem po právu či nikoliv (k tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 4392/2017 ze dne 30.7.2018).
32. V rámci řešení předběžné otázky se tedy soud zabýval tím, zda v projednávané věci byly dány důvody pro vydědění či nikoliv. Zůstavitel přitom označil jako důvod pro vydědění to, že mu žalobkyně neposkytuje potřebnou pomoc v nouzi, a že o zůstavitele neprojevuje opravdový zájem, jaký by projevoval měla.
33. Pokud se týká neposkytnutí pomoci v nouzi, pak z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že zůstavitel byl dlouhodobě nemocný, přičemž tyto nemoci (plicní onemocnění, úraz páteře, vysoký krevní tlak, kardiostimulátor, onemocnění prstů) mu sice mohly způsobovat subjektivní obtíže a vyžadovaly pouze příležitostnou pomoc (např. sekání zahrady, odvezení na operaci a po operaci, stav po operaci prstů apod.) nicméně až těsně před jeho smrtí (zhruba od podzimu 2021, respektive od ledna 2022, když už měl jen ležet) stav zůstavitele vyžadoval asistenci další osoby při zvládnání běžných denních situací – celková hygiena, péče o domácnost, nákupy, příprava jídel, vyřizování úředních věcí, a je tedy zcela zřejmé, že zůstavitel nepochybně byl v uvedeném období v tíživé životní situaci odpovídající pojmu „nouze“ ve smyslu ustanovení § 1646 odst. 1 písm. a) o.z.
34. Soud má však za to, že další podmínky naplnění důvodu vydědění žalobce pro neposkytnutí pomoci zůstaviteli v nouzi nebyly splněny, a to zejména proto, že se nejednalo o situaci, kdy o základní životní potřeby zůstavitele nebylo postaráno jinak. V posuzované věci totiž zůstavitel zjevně nebyl v životní situaci, kdy by se ocitl bez potřebné pomoci, neboť o něj pečoval žalovaný a jeho manželka. Z provedeného dokazování ani nevyplývá, že by zůstavitel v uvedené období trpěl nedostatkem péče, naopak sám žalovaný, jeho manželka i dcera potvrdili, že péče o zůstavitele byla naprosto dostačující. Nad uvedené soud poznamenává, že nelze dospět ani k závěru, že by žalobkyně měla možnost zůstaviteli potřebnou pomoc poskytnout, když vzhledem k tomu, že ze shora popsaných důvodů na straně zůstavitele spolu žalobkyně a zůstavitel dlouhodobě

nekomunikovali, žalobkyně ani nevěděla a vědět nemohla, že se stav jejího otce zhoršil natolik, že takovou pomoc potřebuje (k tomuto závěru srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 24 Cdo 2440/2021 ze dne 24.11.2021).

35. Pokud se pak týká důvodu vydědění, podle něhož vyděděný o zůstavitele neprojevuje opravdový zájem, jaký by projevoval, tak ten je třeba posuzovat s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu; je-li totiž skutečnost, že potomek trvale neprojevuje o zůstavitele opravdový zájem, důsledkem toho, že zůstavitel neprojevuje zájem o potomka, nelze bez dalšího dovodit, že by neprojevení tohoto zájmu potomkem mohlo být důvodem k jeho vydědění. Pro posouzení tohoto důvodu vydědění je rovněž významné to, zda potomek zůstavitele měl reálnou možnost o zůstavitele projevit opravdový zájem, který by jako potomek měl projevit, tj. zda zůstavitel měl sám zájem se s žalobkyní stýkat a udržovat s ní běžné příbuzenské vztahy. Vydědění totiž přichází v úvahu jen tam, kde zůstavitel o tento blízký příbuzenský vztah stojí, kde se ho nezájem potomků osobně citově dotýká, kde mu tento stav vadí, a nikoliv, jde-li o situaci, kdy je mu tento stav lhostejný, případně kdy k němu sám podstatně přispěl (cit. rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 sp.zn. xxx ze dne 11.5.2015).
36. V kontextu výše uvedeného pak v projednávané věci nelze odhlédnout od toho, že zůstavitel žalobkyni o pomoc nikdy nežádal, že ji nekontaktoval, a ani nikoho dalšího nepožádal, aby případný kontakt zprostředkoval. Je třeba uvést, že chování žalobkyně (neprojevení opravdového zájmu) k zůstaviteli nelze přičítat k její tíži, a to vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že zůstavitel sám k této situaci významně (ne-li výlučně) přispěl, a to svým chováním k žalobkyni, k jejímu bratrovi a matce, již od dětství žalobkyně, a tím spíše svým jednáním na jaře 1999, kdy vyhrožoval zabitím matce žalobkyně, žalobkyni a příteli žalobkyně, které ohrožoval sekerou a pistolí, za což byl ostatně také odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, a dále pak svým dalším chováním k žalobkyni v pozdějších letech, kdy jakékoliv setkání mezi žalobkyní a zůstavitelem vyústilo ve sprosté nadávky, urážky a osočování žalobkyně ze strany zůstavitele. Bylo prokázáno, že žalobkyně se o kontakt se zůstavitelem pokusila, když jej pozvala na svatbu a oznamovala mu narození dítěte (vnučky), avšak zůstavitel na to reagoval negativně a dával žalobkyni najevo svůj nezájem o ni i o její děti. Tuto situaci žalobkyně nemohla ovlivnit a bylo na zůstaviteli, nikoliv na žalobkyni, aby se pokusil s žalobkyní navázat kontakt a urovnat s ní vztah. Je třeba uvést, že zůstavitel nic nebránilo, aby se pokusil žalobkyni kontaktovat např. dopisem, prostřednictvím třetí osoby či za účasti dalších osob (k jeho tvrzené obavě, aby se pokus o kontakt s dcerou neobrátil proti němu), ale to zjevně neučinil, když naopak, zcela neoprávněně, očekával, že to bude dcera, která přes zůstavitelovo negativní, ba dokonce až agresivní chování vůči ní, učiní první krok ke smíření. Zůstavitel tak sám nijak aktivně nepřispěl k překonání špatného vztahu s dcerou a jen pasivně očekával, že nápravu provede žalobkyně, a lze tak uzavřít, že zájem žalobkyně o zůstavitele byl zcela adekvátní zájmu, který zůstavitel projevoval vůči žalobkyni. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že si žalovaný v závěru života posteskl před známými (blízkým okolím), že by také chtěl mít hezký vztah s dcerou, když rozhodující je pouze ta skutečnost, jak jeho vztah k ní důvodně (a oprávněně) vnímala žalobkyně (cit. rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 sp.zn. xxx ze dne 11.5.2015). Soud zde tedy uzavírá, že zde nebyl dán ani další důvod vydědění, tedy že žalobkyně neprojevovala o zůstavitele dostatečný zájem, neboť v důsledku zůstavitelova chování ani neměla reálnou možnost takto učinit.
37. Vzhledem ke skutečnosti, že zde nebyly dány důvody pro vydědění (kromě tvrzených a prokazovaných důvodů žádné jiné důvody vydědění ani nevyšly v řízení najevo), a to nejen ke dni sepsání vydědění, ale ani ke dni úmrtí zůstavitele (k tomu viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. xxx ze dne 27.9.2019), je nutno učinit závěr, že vydědění žalobkyně bylo zůstavitelem ve smyslu ustanovení §1646 odst. 1), § 1650 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku učiněno neplatně a žalobkyně tak má, jako nepominutelný dědic, právo na povinný díl, který dle výše

uvedeného představuje částku 2 599 286 Kč, a proto soud žalobě jako důvodné vyhověl, včetně úroku z prodlení podle ust. § 1970 občanského zákoníku, jehož výše je v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb.

38. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen "o.s.ř.") tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 345 447,57 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 129 965 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 2 599 286 Kč sestávající z částky 18 700 Kč za každý z devíti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (příprava a převzetí zastoupení, předžalobní výzva, podání žaloby, účast u jednání 19. 10. 2023, tj. 3 úkony právní služby: 8:30 - 10:48 hod., 12:00 – 13:26 hod., účast u jednání 20. 10. 2023, tj. 2 úkony právní služby: 8:00 – 10:30 hod., účast u jednání 18. 1. 2024) včetně devíti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., cestovní náhrada osobním automobilem xxx na trase Vyškov – Nový Jičín a zpět v celkové výši 7 084,77 Kč, a to v souvislosti s cestou k soudnímu jednání realizovanou dne 19. 10. 2023 náhrada 2 349,55 Kč za 210 ujetých km v částce 1 749,55 Kč (41,20 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 7,6 l/100 km a 5,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 × 30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 20. 10. 2023 náhrada 2 349,55 Kč za 210 ujetých km v částce 1 749,55 Kč (41,20 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 7,6 l/100 km a 5,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 × 30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 18. 1. 2024 náhrada 2 385,67 Kč za 210 ujetých km v částce 1 785,67 Kč (38,20 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 398/2023 Sb., ve znění pozdějších předpisů, při průměrné spotřebě 7,6 l/100 km a 5,60 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 398/2023 Sb., ve znění pozdějších předpisů) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 × 30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 178 084,77 Kč ve výši 37 397,80 Kč; soud žalobkyni nepřiznal odměnu a režijní paušál za podání ze dne 5. 1. 2024, když toto podání bylo učiněno až po uplynutí 30 denní lhůty ke koncentraci řízení, dále za návrh na vydání předběžného opatření, když tento návrh, se kterým ani nebyla žalobkyně úspěšná, nesměřoval k účelnému bránění práva, a dále za podání ze dne 18.10.2023, když k replice k vyjádření žalovaného nebyla žalobkyně vyzvána.
39. Pokud se týká nákladů, které vynaložil stát na svědka xxx, pak ty soud neuložil k zaplacení žádnému z účastníků, a to vzhledem k tomu, že pro nepřipustnost důkazu z důvodu koncentrace řízení neměl být svědek soudem ani předvolán; stát tak ponese tyto náklady ve výši 52 Kč sám.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, lze toto rozhodnutí vykonat.

Nový Jičín 25. ledna 2024

Mgr. Michal Chmelář
samosoudce